

DIREKTIIVIT

**NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2020/262,
annettu 19 päivänä joulukuuta 2019,
valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä
(uudelleenlaadittu)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviä 2008/118/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja huomattavasti. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.
- (2) Valmisteveron kantamista direktiivin 2008/118/EY soveltamisalaan kuuluvista tavaroista koskevien edellytysten on säilyttävä yhdenmukaisina sisämarkkinoiden toimivuuden varmistamiseksi.
- (3) On aiheellista määritellä ne valmisteveron alaiset tavarat, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, ja siinä yhteydessä viitata neuvoston direktiiveihin 92/83/ETY ⁽⁴⁾, 92/84/ETY ⁽⁵⁾, 2003/96/EY ⁽⁶⁾ ja 2011/64/EU ⁽⁷⁾.
- (4) Valmisteveron alaisista tavaroista voidaan erityistarkoituksissa kantaa myös muita välillisiä veroja. Tällaisissa tapauksissa ja jottei vaaranneta välillisiä veroja koskevien unionin sääntöjen tehokasta vaikutusta, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin noudatettava kyseisten sääntöjen tiettyjä keskeisiä vaatimuksia.
- (5) Vapaan liikkuvuuden takaamiseksi muiden tavaroiden kuin valmisteveron alaisten tavaroiden verottaminen ei saisi johtaa rajamuodollisuuksien käyttöönottoon.
- (6) On tarpeen varmistaa tiettyjen muodollisuuksien soveltaminen silloin, kun valmisteveron alaisia tavaroita siirretään sellaisten unionin tullialueeseen kuuluviksi määriteltyjen alueiden, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, ja sellaisten unionin tullialueeseen kuuluviksi määriteltyjen alueiden välillä, joihin tätä direktiiviä puolestaan sovelletaan.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 27. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 17. lokakuuta 2018 (EUVL C 62, 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2008/118/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 92/83/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 92/84/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 29).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (EUVL L 176, 5.7.2011, s. 24).

- (7) Koska sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta on tarpeen, että valmisteveron käsite ja valmisteverosaatavan syntymistä koskevat edellytykset ovat samat kaikissa jäsenvaltioissa, on tarpeen selventää unionin tasolla, milloin valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan kulutukseen ja kuka on velvollinen maksamaan valmisteveron.
- (8) Koska valmistevero on tavaroiden kulutuksesta kannettava vero, sitä ei saisi kantaa sellaisista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka ovat tietyissä olosuhteissa tuhoutuneet täysin tai jotka on lopullisesti menetetty.
- (9) Tavaroiden täydellisen tuhoutumisen tai lopullisen menettämisen lisäksi tavaroihin voi kohdistua osittainen menettäminen niiden luonteesta johtuen. Asianmukaisesti perusteltuja olosuhteita lukuun ottamatta veroa ei olisi kannettava osittaisista menettämistä, jos ne eivät ylitä ennalta vahvistettuja osittaisen menettämisen yhteisiä raja-arvoja.
- (10) Jos väliaikaisesti verottoman siirron aikana tavaroita havaitaan olevan tahattomasta syystä liikaa, jäsenvaltioiden olisi voitava sallia se, että ylimääräiset tavarat viedään verottomaan varastoon väliaikaisesti verottomina.
- (11) Jotta voidaan varmistaa osittaisten menettämisten yhdenmukainen käsittely koko unionissa, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla määritetään osittaisen menettämisen yhteiset raja-arvot. Näitä osittaisen menettämisen raja-arvoja määrittäessään komission olisi otettava huomioon erityisesti tavaroiden fyysisiin ja kemiallisiin ominaisuuksiin liittyvät näkökohdat (kuten valmisteveron alaisten tavaroiden, erityisesti energiatuotteiden, luonne (haihtuvuus), ympäristön lämpötila tavaroiden siirron aikana, siirron pituus tai siirron kesto). On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽⁸⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (12) Koska veron kantamis- ja palauttamisjärjestelmät vaikuttavat sisämarkkinoiden toimivuuteen, niissä olisi noudatettava syrjimättömiä perusteita.
- (13) Sääntöjenvastaisuuden tapahtuessa valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä valmistevero olisi kannettava siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella kulutukseen luovutukseen johtanut sääntöjenvastaisuus on tapahtunut tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus on tapahtunut, siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus havaittiin. Jos valmisteveron alaiset tavarat eivät saavu määränpäähensä mutta minkäänlaista sääntöjenvastaisuutta ei ole havaittu, on aiheellista katsoa sääntöjenvastaisuuden tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa.
- (14) Tässä direktiivissä säädettyjen veron palauttamistapausten lisäksi jäsenvaltioiden olisi palautettava kulutukseen luovutetuista valmisteveron alaisista tavaroista maksettu valmistevero aina silloin, kun se on tämän direktiivin tarkoituksen mukaista.
- (15) Valmisteverosta vapautettuihin luovutuksiin sovellettavat säännöt ja edellytykset olisi säilytettävä yhdenmukaisina. Toisissa jäsenvaltioissa sijaitseville järjestöille tapahtuvissa verosta vapautetuissa luovutuksissa olisi käytettävä verovapautustodistusta.
- (16) Jotta voidaan varmistaa verovapautustodistuksen yhdenmukainen muoto, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽⁹⁾ mukaisesti.

⁽⁸⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi olisi määritettävä selkeästi tilanteet, joissa sallitaan veroton myynti unionin alueelta poistuville matkustajille. Koska maitse matkustavat henkilöt voivat liikkua useammin ja vapaammin kuin vesi- tai ilma-aluksella matkustavat, riski siitä, että matkustaja jättää noudattamatta verotonta tuontia koskevia määräyksiä, ja siten myös tulliviranomaisille aiheutuva tarkastustaakka on huomattavasti suurempi maitse tapahtuvien matkojen kohdalla. Siitä syystä on aiheellista säätää, että valmisteverotonta myyntiä maarajoilla ei sallita.
- (18) Koska tarkastuksia on toteutettava tuotanto- ja varastointitiloissa sen varmistamiseksi, että vero kannetaan, tällaisten tarkastusten helpottamiseksi on tarpeen säilyttää voimassa toimivaltaisten viranomaisten lupaa edellyttävä varastointijärjestelmä. Valmisteveron alaisten tavaroiden säilyttäminen tai varastointi tarkoittaa kyseisten tavaroiden fyysistä hallussapitoa.
- (19) On myös tarpeen vahvistaa vaatimukset, joita valtuutettujen varastonpitäjien ja ilman valtuutetun varastonpitäjän asemaa toimivien talouden toimijoiden on noudatettava.
- (20) Valmisteveron alaisia tavaroita olisi voitava siirtää unionissa väliaikaisesti valmisteverottomina ennen niiden kulutukseen luovutusta. Tällainen siirto olisi sallittava verottomasta varastosta eri määräpaikkoihin, erityisesti toiseen verottomaan varastoon mutta myös tässä direktiivissä tarkoitettuihin vastaaviin paikkoihin.
- (21) Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron olisi oltava mahdollista väliaikaisesti verottomana myös niiden tuontipaikasta kyseisiin määräpaikkoihin, ja samalla olisi säädettävä sen henkilön asemasta, jolla on lupa lähettää tavarat kyseisestä tuontipaikasta mutta ei lupaa pitää niitä hallussaan tai varastoida niitä.
- (22) Jotta varmistetaan valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomien siirtojen päättymistä koskevan säännöksen asianmukainen soveltaminen, olisi selvennettävä, että siirto päättyy, kun vastaanottajan tiedossa on täsmällisesti se, kuinka paljon tavaroita hän on tosiasiallisesti vastaanottanut. Tavaroiden purkua ja niiden kirjanpitoon merkitsemistä voidaan pitää todisteena siirron päättymisestä.
- (23) Jotta ulkoista passitusmenettelyä voidaan soveltaa vientimenettelyn jälkeen, poistumistullitoimipaikasta olisi tehtävä väliaikaisesti valmisteverottoman siirron mahdollinen määräpaikka. Olisi määritettävä ajankohta, jona väliaikaisen verottomuuden järjestelmän soveltaminen päättyy tällaisessa tapauksessa. Olisi täsmennettävä, että vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava vientiraportti sellaisen poistumista koskevan vahvistuksen perusteella, jonka poistumistullitoimipaikka lähettää vientitullitoimipaikkaan ulkoisen passitusmenettelyn alkaessa. Jotta tämän direktiivin mukaiset valmisteveron alaisia tavaroita koskevat velvollisuudet voitaisiin suorittaa ulkoisessa passitusmenettelyssä, komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446⁽¹⁰⁾ 189 artiklaa on muutettu komission delegoidulla asetuksella (EU) 2018/1063⁽¹¹⁾. Sen vuoksi olisi myös sallittava valmisteveron alaisten unionitavaroiden asettaminen ulkoiseen passitusmenettelyyn.
- (24) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan ja tulli-ilmoituksen yhdenmukaisuuden tuonnin yhteydessä silloin, kun vapaaseen liikkeeseen luovutetut valmisteveron alaiset tavarat siirretään tuontipaikasta väliaikaisesti verottomina, henkilön, joka ilmoittaa valmisteveron alaiset tavarat tuontia varten, jäljempänä 'ilmoittaja', olisi toimitettava tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedot lähettäjältä ja vastaanottajasta sekä todiste siitä, että tuodut tavarat lähetetään tuontijäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon.
- (25) Jotta voidaan varmistaa valmisteveron maksaminen tapauksessa, jossa valmisteveron alaista siirtoa ei päätetä, jäsenvaltioiden olisi vaadittava vakuus, jonka voisi antaa lähettävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä tai, jos lähtöjäsenvaltio sen sallii, jokin toinen siirrossa osallisena oleva jäsenvaltioiden määrittämin edellytyksin.

⁽¹⁰⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2446, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tietyt unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2018/1063, annettu 16 päivänä toukokuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tietyt unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta annetun delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 muuttamisesta ja oikaisemisesta (EUVL L 192, 30.7.2018, s. 1).

- (26) Useat jäsenvaltiot myöntävät jo vapautuksen vakuuden antamisesta kiinteissä putkijohdoissa tapahtuville energiatuotteiden siirroille, koska tämäntyyppiseen siirtoon liittyy hyvin vähäinen verotuksellinen riski. Vakuuden antamista tällaisissa tapauksissa koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi on aiheellista luopua kiinteissä putkijohdoissa tapahtuville energiatuotteiden siirroille asetetusta vakuusvaatimuksesta kaikissa jäsenvaltioissa.
- (27) Jotta voidaan varmistaa tarvittavien muodollisuuksien nopea loppuun saattaminen ja helpottaa valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti valmisteverottomien siirtojen valvontaa, on aiheellista käyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2020/263 ⁽¹²⁾ mukaista tietokoneistettua järjestelmää asianomaisten henkilöiden ja toimivaltaisten viranomaisten välisessä sähköisten hallinnollisten asiakirjojen vaihdossa, jäljempänä 'tietokoneistettu järjestelmä'.
- (28) Jotta voidaan varmistaa, että asiakirjat, joita käytetään valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, ovat helposti kaikkien jäsenvaltioiden ymmärrettävissä ja että niitä voidaan käsitellä tietokoneistetun järjestelmän avulla, myös tilanteissa, joissa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisten asiakirjojen rakenne ja sisältö.
- (29) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset sellaisten asiakirjojen laatimiselle, esittämiselle ja toimittamiselle, joita käytetään valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, myös silloin, kun tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (30) On aiheellista vahvistaa menettely, jota käyttäen talouden toimijat ilmoittavat valmisteveron alaisten tavaroiden lähetysistä lähtö- tai määräjäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Tiettyjen tietokoneistetun järjestelmän ulkopuolella olevien vastaanottajien tilanne olisi huomioitava asianmukaisesti, sillä nämä saattavat vastaanottaa väliaikaisesti verottomina siirrettäviä valmisteveron alaisia tavaroita.
- (31) Jotta voidaan varmistaa väliaikaisesti valmisteverottomaan siirtoon liittyvien sääntöjen asianmukainen toiminta, olisi selvennettävä siirron alkamista ja päättymistä sekä velvollisuuksien täyttämistä koskevat edellytykset.
- (32) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että sähköinen hallinnollinen asiakirja ja vientiä koskeva tulli-ilmoitus ovat yhdenmukaisia tapauksissa, joissa valmisteveron alaisia tavaroita siirretään väliaikaisesti verottomina ennen niiden viemistä unionin alueelta, henkilön, joka ilmoittaa valmisteveron alaiset tavarat vientiin, jäljempänä 'ilmoittaja', olisi ilmoitettava vientijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille yksilöivä hallinnollinen viitekoodi.
- (33) Jotta lähtöjäsenvaltio voi toteuttaa asianmukaiset toimet, vientijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi ilmoitettava lähtöjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista viennin aikana ilmenneistä sääntöjenvastaisuuksista tai siitä, että tavaroita ei enää viedä unionin alueelta.
- (34) Jotta lähettäjä voi osoittaa valmisteveron alaisille tavaroille uuden määräpaikan, lähtöjäsenvaltion olisi ilmoitettava lähettäjälle, että tavaroita ei enää viedä unionin alueelta.
- (35) Jotta voidaan parantaa mahdollisuutta tehdä tarkastuksia valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana, valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavan henkilön, tai jos tällaista henkilöä ei ole, kuljettajan tai liikenteenharjoittajan, olisi voitava esittää missä tahansa muodossa oleva yksilöivä hallinnollinen viitekoodi toimivaltaisille viranomaisille, jotta ne voivat hakea valmisteveron alaisia tavaroita koskevia tietoja.

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2020/263, annettu 15 päivänä tammikuuta 2020, valmisteveron alaisten tavaroiden siirtojen ja valvonnan tietokoneistamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 43).

- (36) On tarpeen määritellä menettelyt, joita noudatetaan tilanteissa, joissa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä.
- (37) Jotta tämän direktiivin mukaiset menettelyt voidaan yhdenmukaistaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447⁽¹³⁾ 335 artiklan 4 kohdassa säädettyjen menettelyjen kanssa ja jotta voidaan yksinkertaistaa vaihtoehtoisten poistumista koskevien todisteiden tunnustamista lähtöjäsenvaltiossa, olisi vahvistettava vähimmäisluettelo vakioiduista vaihtoehtoisista poistumista koskevista todisteista, joilla osoitetaan, että tavarat on viety unionin alueelta.
- (38) Jäsenvaltioille olisi annettava lupa säätää erityisestä järjestelmästä, kun valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti veroton siirto tapahtuu kokonaisuudessaan niiden alueella, tai tehdä kahdenvälisiä tai monenvälisiä sopimuksia toisten jäsenvaltioiden kanssa menettelyjen yksinkertaistamiseksi. Jäsenvaltioita, jotka eivät ole kahdenvälisten tai monenvälisten sopimusten sopimuspuolia, ei pitäisi velvoittaa hyväksymään tällaisen sopimuksen mukaista erityisjärjestelyä.
- (39) On aiheellista selvittää sellaisiin tavaroihin sovellettavia vero- ja menettelysääntöjä, joista valmistevero on jo maksettu jossain jäsenvaltiossa, niiden yleistä rakennetta muuttamatta.
- (40) Sisämarkkinoilla noudatettavan periaatteen mukaisesti valmistevero olisi maksettava siinä jäsenvaltiossa, jossa valmisteveron alaiset tavarat on hankittu, kun yksityishenkilöt ovat hankkineet ne omaan käyttöönsä ja kuljettaneet ne itse yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle.
- (41) Jäsenvaltioiden tupakkatuotteisiin ja alkoholiin soveltamien valmisteverotasojen vaihteluun vaikuttaa monta tekijää, kuten veropolitiikka ja kansanterveyspolitiikka, ja joissakin tapauksissa nämä erot ovat merkittäviä. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi kyettävä rajoittamaan riskejä, jotka voivat johtaa veropetosten, veron välttämisen ja muiden väärinkäytösten helpottumiseen tai yleisen järjestyksen tai ihmisten terveyden ja elämän suojelun uhkaamiseen tai horjuttamiseen. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa asianmukaisia ja oikeasuhtaisia toimia, joiden avulla ne voivat päättää, onko yksityishenkilö hankkinut yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle kuljettamansa valmisteveron alaiset tavarat omaan käyttöönsä.
- (42) Sellaisten tapausten osalta, joissa sen jälkeen, kun valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu kulutukseen yhdessä jäsenvaltiossa, ne luovutetaan kaupallisessa tarkoituksessa toisessa jäsenvaltiossa, on tarpeen säätää, että valmistevero on kannettava tässä toisessa jäsenvaltiossa. Tätä varten on erityisesti tarpeen määritellä käsite "luovutus kaupallisessa tarkoituksessa".
- (43) Tietokoneistettu järjestelmä, jota käytetään tällä hetkellä valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomissa siirroissa, olisi laajennettava koskemaan sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja, jotka on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle luovutettaviksi siellä kaupallisessa tarkoituksessa. Kyseisen tietokoneistetun järjestelmän käytön avulla yksinkertaistetaan tällaisten siirtojen valvontaa ja varmistetaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.
- (44) Kun valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja siirretään toisen jäsenvaltion alueelle luovutettaviksi siellä kaupallisessa tarkoituksessa, on aiheellista selvittää, kuka on velvollinen maksamaan valmisteveron, ja milloin verosaatava syntyy.
- (45) Tarpeettomien investointien välttämiseksi sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirtojen tietokoneistamisessa, jotka on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle luovutettaviksi siellä kaupallisessa tarkoituksessa, olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon nykyisen väliaikaisen verottomuuden järjestelmää. Tätä varten ja tällaisten siirtojen helpottamiseksi kyseisten siirtojen vakuussäännöksiä olisi yhdenmukaistettava väliaikaisesti valmisteverottomissa siirroissa sovellettavien vakuussäännösten mukaisiksi, jotta vakuuden antajien valinnanvaraa voidaan laajentaa.

⁽¹³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

- (46) Jotta voitaisiin helpottaa nykyistä sellaisten talouden toimijoiden rekisteröintiä, jotka soveltavat väliaikaisen verottomuuden järjestelmää, on tarpeen antaa verottomalle varastolle ja rekisteröidylle lähettäjälle sen jälkeen, kun asiasta on ilmoitettu lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, mahdollisuus toimia luotettavaksi tunnustettuna lähettäjänä sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden osalta, jotka luovutetaan kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle luovutettaviksi siellä kaupallisessa tarkoituksessa. Samalla verottoman varaston tai rekisteröidyn vastaanottajan olisi voitava toimia kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden luotettavaksi tunnustettuna vastaanottajana.
- (47) On tarpeen määritellä menettelyt, joita noudatetaan tilanteissa, joissa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä vaan on käytettävä vara-asiakirjaa.
- (48) Jäsenvaltioiden olisi yksinkertaistamisen vuoksi saatava ottaa käyttöön erityisjärjestely sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoon, jotka on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle luovutettaviksi siellä kaupallisessa tarkoituksessa muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen tai monenvälisen sopimusten perusteella. Jäsenvaltioita, jotka eivät ole kahdenvälisen tai monenvälisen sopimusten sopimuspuolia, ei pitäisi velvoittaa hyväksymään tällaisen sopimuksen mukaista erityisjärjestelyä.
- (49) Jotta varmistetaan, että asiakirjat, joita käytetään kaupallisessa tarkoituksessa luovutettaviksi tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa, ovat helposti kaikkien jäsenvaltioiden ymmärrettävissä ja että niitä voidaan käsitellä tietokoneistetun järjestelmän avulla, myös tilanteissa, joissa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa SEUT 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisten asiakirjojen rakenne ja sisältö.
- (50) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset sellaisten asiakirjojen täyttämiseksi, esittämiseksi ja toimittamiseksi, joita käytetään kaupallisessa tarkoituksessa luovutettaviksi tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa, myös silloin, kun tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (51) Jos valmisteveron alaiset tavarat hankkii muu kuin valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, ja lähettäjä, joka harjoittaa itsenäistä taloudellista toimintaa, tai joku joka tämän puolesta lähettää tai kuljettaa ne kyseiset tavarat, valmistevero olisi maksettava määräjäsenvaltiossa. Olisi säädettävä menettelystä, jota lähettäjä on noudatettava valmisteveron maksamiseksi. Varmistaakseen, että maksu suoritetaan määräjäsenvaltiossa, lähettäjä tai lähettäjä veroedustajan olisi rekisteröitävä henkilöllisyytensä ja vakuus valmisteveron maksamisesta toimivaltaisessa toimipaikassa, joka on erikseen nimetty määräjäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti. Tällaisten järjestelyjen helpottamiseksi lähettäjä olisi voitava valita, käyttääkö lähettäjä veroedustajaa rekisteröinti- ja vakuusmaksuvaatimusten täyttämiseksi. Jos lähettäjä eikä veroedustaja täytä näitä vaatimuksia, vastaanottajan olisi oltava velvollinen maksamaan valmisteverot määräjäsenvaltiossa.
- (52) Jotta voitaisiin välttää eturistiriidat jäsenvaltioiden välillä sekä kaksinkertainen verotus tapauksissa, joissa yhden jäsenvaltion alueella kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään unionissa, olisi säädettävä tilanteista, joissa valmisteveron alaisiin tavaroihin liittyy sääntöjenvastaisuuksia niiden kulutukseen luovutuksen tapahduttua.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että kulutukseen luovutetuissa tavaroissa on veromerkki tai kansallinen tunnistusmerkki. Kyseisten merkkien käyttö ei kuitenkaan saisi haitata millään tavoin unionin sisäistä kauppaa. Koska kyseisten merkkien käyttö ei saisi aiheuttaa kaksinkertaista verotusta, olisi selvennettävä, että merkit antaneen jäsenvaltion on palautettava, peruttava tai vapautettava merkkien hankkimiseksi maksetut määrät tai annetut vakuudet, jos valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu toisessa jäsenvaltiossa. Tällaisen merkin myöntäneen jäsenvaltion on väärinkäytösten estämiseksi voitava kuitenkin edellyttää, että maksettujen määrien tai annettujen vakuuksien palauttamiseksi, peruuttamiseksi tai vapauttamiseksi on esitettävä todisteet siitä, että merkit on poistettu tai tuhottu.
- (54) Valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoa ja valvontaa koskevien tavanomaisten vaatimusten soveltamisesta saattaisi aiheutua kohtuuton hallinnollinen rasite pienille viinintuottajille. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää kyseisille tuottajille vapautus tiettyjen vaatimusten noudattamisesta.

- (55) Olisi otettava huomioon, että yhteistä lähestymistapaa ei ole vielä löydetty, kun kyse on vesi- ja ilma-alusten varastoina käytettävistä valmisteveron alaisista tavaroista.
- (56) Sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden osalta, joita käytetään jäsenvaltioiden väliset rajat ylittävien siltojen rakentamiseen ja kunnossapitoon, näiden jäsenvaltioiden olisi kohtuuttoman hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi voitava päättää toimenpiteistä, jotka poikkeavat niistä tavanomaisista säännöistä ja menettelyistä, joita sovelletaan yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle siirrettäviin valmisteveron alaisiin tavaroihin.
- (57) Jotta jäsenvaltioilla olisi aikaa mukautua tavaroiden siirtojen sähköisen valvontajärjestelmän käyttöönottoon, niillä olisi oltava mahdollisuus hyödyntää siirtymäkautta, jonka aikana tällaiset siirrot voivat jatkaa direktiivissä 2008/118/EY säädettyjä muodollisuuksia noudattaen.
- (58) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli huolehtia valmisteveron tiettyihin tekijöihin liittyvästä yhteisestä järjestelmästä, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Se vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (59) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (60) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä I olevassa B osassa luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja siinä mainittua soveltamis päivää,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yleinen järjestelmä, joka koskee seuraavien tavaroiden, jäljempänä 'valmisteveron alaiset tavarat', kulutuksesta välittömästi tai välillisesti kannettavaa valmisteveroa:
 - a) direktiivin 2003/96/EY soveltamisalaan kuuluvat energiatuotteet ja sähkö;
 - b) direktiivien 92/83/ETY ja 92/84/ETY soveltamisalaan kuuluvat alkoholi ja alkoholijuomat;
 - c) direktiivin 2011/64/EU soveltamisalaan kuuluva valmistettu tupakka.
2. Jäsenvaltiot voivat erityistarkoituksissa kantaa myös muita välillisiä veroja valmisteveron alaisista tavaroista, jos nämä verot ovat valmisteveron tai arvonlisäveron perusteen määrittämistä, veron määrän laskentaa sekä verosaatavan syntymistä ja valvontaa koskevien unionin verosääntöjen mukaisia, verovapautuksia koskevat säännökset pois lukien.
3. Jäsenvaltiot voivat kantaa veroja
 - a) muista tuotteista kuin valmisteveron alaisista tavaroista;
 - b) palvelujen suorituksista, mukaan lukien valmisteveron alaisiin tavaroihin liittyvät palvelujen suoritukset, edellyttäen että näitä veroja ei voida pitää liikevaihtoveron luonteisina veroina.

Tällaisten verojen kantaminen ei kuitenkaan saa johtaa rajamuodollisuuksien käyttöönottoon jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

*2 artikla***Unionin tullikoodeksin soveltaminen valmisteveron alaisiin tavaroihin**

1. Tavaroiden saapumista unionin tullialueelle koskevissa unionin tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisten tavaroiden saapumiseen unioniin joltakin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista alueista.
2. Tavaroiden poistumista unionin tullialueelta koskevissa unionin tullisäännöksissä säädettyjä muodollisuuksia sovelletaan soveltuvin osin valmisteveron alaisten tavaroiden poistumiseen unionin alueelta jollekin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista alueista.
3. Suomi saa 1 ja 2 kohdasta poiketen soveltaa kyseisen jäsenvaltion alueen ja 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen alueiden välillä tapahtuviin valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin samoja menettelyjä kuin kyseisen jäsenvaltion alueella tapahtuviin tällaisiin siirtoihin.
4. Tämän direktiivin 14–46 artiklaa ei sovelleta sellaisiin valmisteveron alaisiin tavaroihin, joilla on muun kuin unionitavaran tullioikeudellinen asema Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁴⁾ 5 artiklan 24 alakohdassa määritellyllä tavalla.

*3 artikla***Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'valtuutetulla varastonpitäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat valtuuttaneet ansiotoiminnassaan verottomassa varastossa tuottamaan, jalostamaan, säilyttämään, varastoimaan, vastaanottamaan tai sieltä lähettämään valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä;
- 2) 'jäsenvaltion alueella' yksittäisen jäsenvaltion aluetta, johon sovelletaan perussopimuksia SEUT 349 ja 355 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta kolmansiä alueita;
- 3) 'unionin alueella' jäsenvaltioiden alueita;
- 4) 'kolmannella alueella' 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja alueita;
- 5) 'kolmannella maalla' jokaista valtiota tai aluetta, johon ei sovelleta perussopimuksia;
- 6) 'väliaikaisen verottomuuden järjestelmällä' verojärjestelmää, jota sovelletaan valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoon, jalostukseen, säilytykseen, varastointiin tai siirtoon väliaikaisesti valmisteverottomina;
- 7) 'tuonnilla' tavaroiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklan mukaisesti;
- 8) 'säätöjenvastaisella saapumisella' sellaisten tavaroiden saapumista unionin alueelle, joita ei ole luovutettu vapaaseen liikkeeseen asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklan mukaisesti ja joista on syntynyt tai joista olisi syntynyt, jos kyseisistä tavaroista olisi kannettu tulli, kyseisen asetuksen 79 artiklan 1 kohdan mukainen tullivelka;
- 9) 'rekisteröidyllä vastaanottajalla' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan vastaanottaa toisen jäsenvaltion alueelta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäviä valmisteveron alaisia tavaroita;

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/2339, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 muuttamisesta meri- tai ilmaitse unionin tullialueelta väliaikaisesti vietyjen tavaroiden osalta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 32).

- 10) 'rekisteröidyllä lähettäjällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti myöntäneet luvan ansiotoiminnassaan ainoastaan lähettää valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklan mukaisen vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen;
- 11) 'verottomalla varastolla' paikkaa, jossa valtuutettu varastonpitäjä ansiotoiminnassaan tuottaa, jalostaa, säilyttää, varastoi taikka vastaanottaa tai josta tämä lähettää valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten vahvistamin edellytyksin;
- 12) 'luotettavaksi tunnustetulla lähettäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on rekisteröity lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin, jotta kyseinen henkilö voi ansiotoiminnassaan lähettää valmisteveron alaisia tavaroita, jotka on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka sitten siirretään toisen jäsenvaltion alueelle;
- 13) 'luotettavaksi tunnustetulla vastaanottajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on rekisteröity määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin, jotta kyseinen henkilö voi ansiotoiminnassaan vastaanottaa valmisteveron alaisia tavaroita, jotka on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka sitten siirretään toisen jäsenvaltion alueelle;
- 14) 'määräjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, johon valmisteveron alaiset tavarat on määrä luovuttaa tai jossa niitä on määrä käyttää tämän direktiivin säännösten mukaisesti;
- 15) 'peruuttamisella' maksamattoman valmisteveromäärän maksamisveloitteesta vapauttamista;
- 16) 'palauttamisella' maksetun valmisteveromäärän takaisinmaksua.

4 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Tätä direktiiviä ja direktiivejä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY ja 2011/64/EU sovelletaan unionin alueeseen.
2. Tätä direktiiviä ja direktiivejä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY ja 2011/64/EU ei sovelleta seuraaviin unionin tullialueeseen kuuluviin alueisiin:
 - a) Kanariansaaret;
 - b) SEUT 349 artiklassa ja 355 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut Ranskan alueet;
 - c) Ahvenanmaa;
 - d) Kanaalisaaret.
3. Tätä direktiiviä ja direktiivejä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY ja 2011/64/EU ei sovelleta SEUT 355 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluviin alueisiin eikä seuraaviin muihin unionin tullialueen ulkopuolisiin alueisiin:
 - a) Helgolandin saari;
 - b) Büsingenin alue;
 - c) Ceuta;
 - d) Melilla;
 - e) Livigno.
4. Espanja voi ilmoittaa julistuksella, että tätä direktiiviä ja direktiivejä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY ja 2011/64/EU sovelletaan kaikkien tai tiettyjen 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden osalta Kanariansaariin ensimmäisestä päivästä toista tällaisen julistuksen tallettamista seuraavaa kuukautta, jollei niiden äärimmäisen syrjäisen sijainnin edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.

5. Ranska voi ilmoittaa julistuksella, että tätä direktiiviä ja direktiivejä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY ja 2011/64/EU sovelletaan kaikkien tai tiettyjen 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden osalta 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin tällaisen julistuksen tallettamista seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä, jollei niiden äärimmäisen syrjäisen sijainnin edellyttämistä mukauttamistoimenpiteistä muuta johdu.

6. Tämän direktiivin säännökset eivät estä Kreikkaa pitämästä voimassa Kreikan perustuslain 105 pykälässä Athos-vuorelle myönnettyä erityisasemaa.

5 artikla

Erityisen alueen asema

1. Ottaen huomioon Ranskan, Italian, Kyproksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehdyt yleissopimukset ja muut sopimukset Monacon ruhtinaskuntaa, San Marinao, Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvia Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueita sekä Mansaarta ei pidetä tätä direktiiviä sovellettaessa kolmansina maina.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja, joiden lähtö- tai määräpaikka on

- a) Monacon ruhtinaskunta, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Ranska;
- b) San Marino, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Italia;
- c) Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvat Akrotirin ja Dhekelian tukikohta-alueet, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Kypros;
- d) Mansaari, kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Yhdistynyt kuningaskunta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot, joiden lähtö- tai määräpaikka on Jungholz ja Mittelberg (Kleines Walsertal), kohdellaan siirtoina, joiden lähtö- tai määräpaikka on Saksa.

II LUKU

Yleiset menettelysäännökset

1 jakso

Verotettava tapahtuma, verosaatavan syntyminen ja väliaikaisesti verottomien siirtojen sääntöjenvastaisuudet

6 artikla

Verotettava tapahtuma, verosaatavan syntymisen aika ja paikka sekä tavaran tuhoutuminen ja lopullinen menettäminen

1. Valmisteveron alaisista tavaroista kannetaan valmistevero silloin, kun
 - a) ne tuotetaan unionin alueella, mihin tarvittaessa luetaan mukaan niiden erottaminen;
 - b) ne tuodaan unionin alueelle tai ne saapuvat sinne sääntöjenvastaisesti.
2. Valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa ja sinä ajankohtana, jossa ja jolloin tavarat luovutetaan kulutukseen.
3. Tätä direktiiviä sovellettaessa "kulutukseen luovutuksena" pidetään
 - a) valmisteveron alaisten tavaroiden poistumista, sääntöjenvastainen poistuminen mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä;

- b) valmisteveron alaisten tavaroiden säilyttämistä tai varastoimista, myös sääntöjenvastaisesti, väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella, jos valmisteveroa ei ole kannettu unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten nojalla;
- c) valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoa, niiden jalostus ja sääntöjenvastainen tuotanto tai jalostus mukaan lukien, väliaikaisen verottomuuden järjestelmän ulkopuolella;
- d) valmisteveron alaisten tavaroiden tuontia, paitsi jos valmisteveron alaiset tavarat asetetaan välittömästi maahantuonnin tapahduttua väliaikaisen verottomuuden järjestelmään, tai valmisteveron alaisten tavaroiden sääntöjenvastaista saapumista, ellei tullivelka ole lakannut asetuksen (EU) N:o 952/2013 124 artiklan 1 kohdan e, f, g tai k alakohdan mukaisesti. Jos tullivelka on lakannut asetuksen (EU) N:o 952/2013 124 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään seuraamuksesta ottaen huomioon tullivelan, joka olisi syntynyt.

4. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun poistumisen väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä katsotaan tapahtuvan

- a) 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun rekisteröity vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaiset tavarat;
- b) 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaiset tavarat;
- c) 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat on vastaanotettu suoran luovutuksen paikassa.

5. Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden täydellisen tuhoutumisen tai täydellisen tai osittaisen lopullisen menettämisen, joka on tapahtunut ennalta-arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen seurauksena taikka jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämän tavaroiden tuhoamista koskevan luvan perusteella, ei katsota olevan kulutukseen luovutusta.

6. Tätä direktiiviä sovellettaessa tavaroita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, kun niitä ei ole enää mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tavaroina.

7. Tavaroiden luonteesta johtuvaa osittaista menettämistä niiden väliaikaisesti verottomassa siirrossa jäsenvaltioiden välillä ei saa pitää kulutukseen luovutuksena, jos menettämisen määrä jää kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden osittaisen menettämisen yhteisen raja-arvon alapuolelle, ellei jäsenvaltiolla ole perusteltua syytä epäillä petosta tai sääntöjenvastaisuutta. Sitä osaa osittaisesta menettämisestä, joka ylittää kyseisten valmisteveron alaisten tavaroiden osittaisen menettämisen yhteisen raja-arvon, pidetään kulutukseen luovutuksena.

8. Jäsenvaltio voi vahvistaa omat sääntönsä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvien sellaisten osittaisten menetysten käsittelylle, joihin ei sovelleta 7 kohtaa.

9. Edellä 5 kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden täydellinen tuhoutuminen tai täydellinen tai osittainen lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa tavarat tuhoutuivat täydellisesti tai ne menetettiin lopullisesti täydellisesti tai osittain tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä menettäminen tapahtui, sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin.

Jos todetaan, että valmisteveron alaiset tavarat ovat tuhoutuneet lopullisesti täydellisesti tai ne on menetetty täydellisesti tai osittain, 17 artiklan mukaisesti annettu vakuus vapautetaan tapauksen mukaan kokonaan tai osittain riittävien todisteiden esittämisen jälkeen.

10. Komissio antaa 51 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tämän artiklan 7 kohdassa ja 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut osittaisen menettämisen yhteiset raja-arvot ottaen huomioon muun muassa tavaroiden luonne, niiden fyysiset ja kemialliset ominaisuudet, ympäristön lämpötila siirron aikana, siirron pituus tai siirron kesto ja joissa täsmennetään valmisteveron alaiset tavarat, vastaava osittaisen menettämisen yhteinen raja-arvo prosentteina kokonaisuudesta ja muut tavaroiden kuljetukseen liittyvät merkitykselliset näkökohdat.

Yhteisten raja-arvojen puuttuessa jäsenvaltiot jatkavat kansallisten säännösten soveltamista.

*7 artikla***Valmisteverovelvollinen**

1. Valmisteverovelvollinen on
 - a) silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat poistuvat 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä
 - i) valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja tai muu henkilö, joka poistaa valmisteveron alaiset tavarat tai jonka puolesta ne poistetaan väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä, tai jos on kyse sääntöjenvastaisesta poistamisesta verottomasta varastosta, muu henkilö, joka on osallistunut tällaiseen poistamiseen;
 - ii) silloin, kun valmisteveron alaisten tavaroiden siirrossa väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä on tapahtunut 9 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa määritelty sääntöjenvastaisuus, valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity lähettäjä tai muu henkilö tai henkilöt, jotka antoivat 17 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisen vakuuden, tai muu henkilö, joka osallistui sääntöjenvastaiseen poistamiseen ja joka oli tietoinen tai jonka olisi kohtuudella pitänyt olla tietoinen poistamisen sääntöjenvastaisuudesta;
 - b) 6 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua valmisteveron alaisten tavaroiden säilyttämisen tai varastoinnin osalta valmisteveron alaisia tavaroita säilyttävä tai varastoiva henkilö tai muut niiden säilyttämiseen tai varastointiin osallistuvat henkilöt taikka useampi tällainen henkilö yhdessä yhteisvastuun periaatteen mukaisesti;
 - c) 6 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua valmisteveron alaisten tavaroiden tuotannon, jalostus mukaan luettuna, osalta valmisteveron alaisia tavaroita tuottava henkilö ja sääntöjenvastaisen tuotannon osalta muut niiden tuotantoon osallistuvat henkilöt;
 - d) 6 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua valmisteveron alaisten tavaroiden tuonnin tai sääntöjenvastaisen saapumisen osalta ilmoittaja sellaisena kuin tämä on määritelty asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 15 alakohdassa, jäljempänä 'ilmoittaja', muu mainitun asetuksen 77 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu henkilö tai sääntöjenvastaisen saapumisen osalta muut kyseiseen sääntöjenvastaiseen saapumiseen osallistuvat henkilöt.
2. Jos samaa valmisteveroa kohti on useita verovelvollisia, näiden on maksettava valmisteverovelka yhteisvastuullisesti.

*8 artikla***Valmisteverosaatavan syntymistä koskevat edellytykset ja sovellettavat valmisteverokannat**

Sovelletaan sellaisia valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja verokantaa, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat luovutetaan kulutukseen.

Valmistevero on määrättävä ja kannettava sekä tapauksen mukaan palautettava tai peruutettava kunkin jäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen. Jäsenvaltioiden on sovellettava samoja menettelyjä kotimaisiin tavaroihin ja muista jäsenvaltioista peräisin oleviin tavaroihin.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, jos valmisteverokantoja muutetaan, kulutukseen luovutettuihin valmisteveron alaisten tavaroiden eriin voidaan tarvittaessa soveltaa valmisteverojen korotuksia tai alennuksia.

*9 artikla***Valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottoman siirron aikana tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet**

1. Jos valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on tapahtunut sääntöjenvastaisuus, joka johtaa niiden kulutukseen luovutukseen 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, kulutukseen luovutus tapahtuu sen jäsenvaltion alueella, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

2. Jos valmisteveron alaisia tavaroita väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettäessä on havaittu sääntöjenvastaisuus, joka johtaa niiden kulutukseen luovutukseen 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja jos ei ole mahdollista määrittää, missä sääntöjenvastaisuus tapahtui, sen katsotaan tapahtuneen sen jäsenvaltion alueella, jossa ja sinä ajankohtana, jona se havaittiin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sen jäsenvaltion, jossa tavarat on luovutettu kulutukseen tai niiden katsotaan tulleen luovutetuiksi kulutukseen, toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos valmisteveron alaiset tavarat, jotka liikkuvat väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä, eivät ole saapuneet määräpaikkaansa eikä siirron aikana ole havaittu sääntöjenvastaisuutta, joka johtaa niiden kulutukseen luovutukseen 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, sääntöjenvastaisuuden katsotaan tapahtuneen lähtöjäsenvaltiossa siirron alkaessa, ellei neljän kuukauden kuluessa 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirron alkamisesta osoiteta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että siirto on päättynyt 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai osoiteta paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

Jos 17 artiklassa säädetyn vakuuden antanut henkilö ei ole tiennyt tai ei ole voinut tietää, että tavarat eivät ole saapuneet määränpäähän, kyseisellä henkilöllä on siitä lukien, kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittivat tämän tiedon, yksi kuukausi aikaa osoittaa siirron päättyneen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai osoittaa paikka, jossa sääntöjenvastaisuus on tapahtunut.

5. Jos 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kolmen vuoden kuluessa 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirron alkamispäivästä saadaan selville, missä jäsenvaltiossa sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, sovelletaan 1 kohtaa.

Sen jäsenvaltion, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion, jossa valmisteverosaatava on kannettu, toimivaltaisille viranomaisille, ja nämä palauttavat tai peruuttavat veron heti, kun on saatu todiste valmisteveron kantamisesta toisessa jäsenvaltiossa.

6. Tässä artiklassa 'sääntöjenvastaisuudella' tarkoitetaan sellaista muuta kuin 6 artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettua tilannetta, joka syntyy väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana ja jonka johdosta kyseisten tavaroiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2 jakso

Palautus ja peruutus

10 artikla

Palautus ja peruutus

Sen jäsenvaltion, jossa tavarat luovutettiin kulutukseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat 37 artiklan 4 kohdassa, 44 artiklan 5 kohdassa ja 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten sekä direktiiveissä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY ja 2011/64/EU säädettyjen tapausten lisäksi asianomaisen henkilön pyynnöstä palauttaa tai peruuttaa kulutukseen luovutettujen valmisteveron alaisten tavaroiden valmisteveron tietyissä jäsenvaltion määräämissä tilanteissa ja niiden edellytysten mukaisesti, jotka jäsenvaltio säätää veron kiertämisen tai väärinkäytösten estämiseksi.

Palautus tai peruutus ei saa johtaa muihin kuin 11 artiklassa tai direktiivissä 92/83/ETY, 92/84/ETY, 2003/96/EY tai 2011/64/EU säädettyihin vapautuksiin.

3 jakso

Vapautukset

11 artikla

Vapautukset valmisteverosta

1. Valmisteveron alaiset tavarat on vapautettava valmisteverosta, jos ne on tarkoitettu
 - a) käytettäväksi diplomaatti- tai konsulisuhteiden perusteella;
 - b) kansainvälisten järjestöjen, jotka isäntjäsenvaltion viranomaiset ovat sellaisiksi tunnustaneet, sekä näiden järjestöjen jäsenten käyttöön, näiden järjestöjen kansainvälisissä perustamissopimuksissa tai niiden toiminnan kotipaikkaa koskevissa sopimuksissa määrättyin rajoituksin ja edellytyksin;
 - c) minkä tahansa jäsenvaltion, joka ei ole se jäsenvaltio, jossa valmisteverosaatava on syntynyt, asevoimien käyttöön tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin, jos nämä asevoimat osallistuvat puolustustoimintaan yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan kuuluvien unionin toimien toteuttamiseksi;
 - d) Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimusvaltion, joka ei ole se jäsenvaltio, jossa valmisteverosaatava on syntynyt, asevoimien käyttöön tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;
 - e) 16 päivänä elokuuta 1960 allekirjoitetun Kyproksen tasavallan perustamissopimuksen nojalla Kyprokseen sijoitettujen Yhdistyneen kuningaskunnan asevoimien tai niihin liittyvän siviilihenkilöstön käyttöön taikka niiden messien tai kanttiinien tarpeisiin;
 - f) kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyyn sopimukseen perustuvaan kulutukseen, jos tällainen sopimus on hyväksyttävä tai sallittu arvonlisäverosta vapauttamisen kannalta.
2. Vapautuksiin on sovellettava isäntjäsenvaltion vahvistamia edellytyksiä ja rajoituksia. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksen valmisteveron palautuksena.

12 artikla

Verovapautustodistus

1. Väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta soveltaen yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle siirrettävien valmisteveron alaisten tavaroiden mukana on seurattava verovapautustodistus. Verovapautustodistuksessa on ilmoitettava luovutettaviksi tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden luonne ja määrä, tavaroiden arvo, verosta vapautetun vastaanottajan henkilöllisyys ja vapautuksen varmentava isäntjäsenvaltio.
2. Jäsenvaltiot voivat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua verovapautustodistusta myös muilla välillisen verotuksen aloilla ja varmistamaan, että verovapautustodistus on niiden kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen verovapautusten myöntämistä koskevien edellytysten ja rajoitusten mukainen.
3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan verovapautustodistuksena käytettävä lomake. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
4. Jäljempänä 20–27 artiklassa säädettyjä menettelyjä ei sovelleta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä olevien valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin 11 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuille asevoimille, jos niihin sovelletaan suoraan Pohjois-Atlantin sopimukseen perustuvaa menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että 20–27 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan kyseisiin siirtoihin silloin, kun ne tapahtuvat kokonaisuudessaan niiden alueella tai, asianomaisten jäsenvaltioiden niin sopiessa, niiden alueiden välillä.

*13 artikla***Kolmansille alueille tai kolmansiin maihin matkustavia matkustajia koskevat vapautukset valmisteverosta**

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteverosta sellaiset verovapaiden myymälöiden luovuttamat valmisteveron alaiset tavarat, jotka lentäen tai meritse kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustava matkustaja kuljettaa henkilökohtaisissa matkatavaroissaan.
2. Ilma-aluksessa lennon aikana tai vesialuksella merimatkan aikana kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustettaessa luovutettuja tavaroita on kohdeltava samalla tavoin kuin verovapaiden myymälöiden luovuttamia tavaroita.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta 1 ja 2 kohdassa säädettyjä verovapautuksia sovelletaan siten, että veron kiertäminen, veron välttäminen ja muut väärinkäytökset estetään.
4. Tässä artiklassa tarkoitetaan:
 - a) 'verovapaalla myymälällä' lentoasemalla tai satamassa sijaitsevaa liikettä, joka täyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten erityisesti 3 kohdan mukaisesti vahvistamat edellytykset;
 - b) 'kolmannelle alueelle tai kolmanteen maahan matkustavalla matkustajalla' matkustajaa, jolla on hallussaan ilma- tai merikuljetusasiakirja, jossa mainitaan lopullisena määräpaikkana kolmannella alueella tai kolmannessa maassa sijaitseva lentoasema tai satama.

*III luku***Tuotanto, jalostus, säilytys ja varastointi***14 artikla***Yleiset säännökset**

1. Kunkin jäsenvaltion on määrättävä valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoa, jalostusta, säilytystä ja varastointia koskevat sääntönsä tämän direktiivin mukaisesti.
2. Valmisteveron alaisten tavaroiden, joista valmisteveroa ei ole maksettu, tuotannon, jalostuksen, säilytyksen ja varastoinnin on tapahduttava verottomassa varastossa.

*15 artikla***Valtuutetun varastonpitäjän lupaa koskevat ehdot**

1. Valtuutetun varastonpitäjän on saatava verottoman varaston perustamiseen ja pitämiseen lupa sen jäsenvaltion, jossa veroton varasto sijaitsee, toimivaltaisilta viranomaisilta.

Luvan edellytyksenä on, että ne ehdot, joita viranomaisilla on oikeus säätää veron kiertämisen tai väärinkäytösten estämiseksi, täyttyvät.

2. Valtuutettu varastonpitäjä on velvollinen
 - a) antamaan tarvittaessa vakuuden valmisteveron alaisten tavaroiden tuotantoon, jalostukseen, säilytykseen ja varastointiin liittyvien riskien kattamiseksi;
 - b) noudattamaan sen jäsenvaltion, jonka alueella veroton varasto sijaitsee, määäämiä velvoitteita;
 - c) pitämään kunkin verottoman varaston osalta kirjaa valmisteveron alaisten tavaroiden varastoista ja siirroista;
 - d) ottamaan kaikki väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä siirrettävät valmisteveron alaiset tavarat verottomaan varastoonsa ja merkitsemään ne kirjanpitoonsa siirron päätyttyä, paitsi jos sovelletaan 16 artiklan 4 kohtaa;
 - e) suostumaan valvontaan ja varastojen tarkastuksiin.

Verottomalle varastolle luvan myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vakuutta koskevat ehdot.

IV LUKU

Valmisteveron alaiden tavaroiden väliaikaisesti verottomat siirrot

1 jakso

Yleiset säännökset

16 artikla

Siirtojen lähtö- ja määräpaikkaa koskevat yleiset säännökset

1. Valmisteveron alaisia tavaroita voidaan siirtää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä unionin alueella, myös kolmannen maan tai kolmannen alueen kautta, seuraavien paikkojen välillä:

- a) verottomasta varastosta
 - i) toiseen verottomaan varastoon;
 - ii) rekisteröidylle vastaanottajalle;
 - iii) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun paikkaan, jossa valmisteveron alaiset tavarat poistuvat unionin alueelta;
 - iv) 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle vastaanottajalle, jos tavarat lähetetään toisen jäsenvaltion alueelta;
 - v) täytäntöönpano-asetuksen (EU) 2015/2447 329 artiklan 5 kohdassa säädettyyn poistumistullitoimipaikkaan, joka on samalla delegoidun asetuksen (EU) 2015/2446 189 artiklan 4 kohdassa säädetty ulkoisen passitusmenettelyn lähtötullitoimipaikka;
- b) tuontipaikasta johonkin a alakohdassa tarkoitettuun määräpaikkaan, jos kyseiset tavarat lähettää rekisteröity lähettäjä.

Tässä artiklassa 'tuontipaikalla' tarkoitetaan paikkaa, jossa tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklan mukaisesti.

2. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa tuonti tapahtuu verottomassa varastossa, valmisteveron alaisia tavaroita voidaan siirtää tuontipaikasta väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä ainoastaan, jos ilmoittaja tai muu henkilö, jota tullimuodollisuudet suoraan tai välillisesti koskevat asetuksen (EU) N:o 952/2013 15 artiklan mukaisesti, on toimittanut tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) neuvoston asetuksen (EU) N:o 389/2012 ⁽¹⁵⁾ 19 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukainen ainutkertainen valmisteveronnumero, jolla yksilöidään siirron rekisteröity lähettäjä;
- b) neuvoston asetuksen (EU) N:o 389/2012 19 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukainen ainutkertainen valmisteveronnumero, jolla yksilöidään vastaanottaja, jolle tavarat lähetetään;
- c) tarvittaessa todisteet siitä, että tuodut tavarat on tarkoitus lähettää tuontijäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen todisteiden on esitettävä toimivaltaisille viranomaisille ainoastaan pyynnöstä.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdassa ja 1 kohdan b alakohdassa säädetään määräjäsenvaltio voi vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia valmisteveron alaiden tavaroiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alueellaan sijaitsevaan suoran luovutuksen paikkaan, jonka on nimennyt määräjäsenvaltion valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja, joka on muu kuin rekisteröity vastaanottaja, jonka lupaa on rajoitettu 18 artiklan 3 kohdan nojalla.

⁽¹⁵⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 389/2012, annettu 2 päivänä toukokuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä valmisteverotuksen alalla ja asetuksen (EY) N:o 2073/2004 kumoamisesta (EUVL L 121, 8.5.2012, s. 1).

Edellä mainitulla valtuutetulla varastonpitäjällä tai rekisteröidyllä vastaanottajalla on velvollisuus antaa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastaanottoraportti.

5. Edellä olevia 1, 2 ja 4 kohtaa sovelletaan myös siirtoihin, jotka koskevat sellaisia valmisteveron alaisia tavaroita, joilla on nollaverokanta ja joita ei ole luovutettu kulutukseen.

17 artikla

Vakuus

1. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vahvistamiensa edellytysten mukaisesti vaadittava, että väliaikaisesti valmisteverottomaan siirtoon liittyvät riskit on katettava vakuudella, jonka antaa lähettävä valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä.

2. Asianmukaisesti perusteltuja olosuhteita lukuun ottamatta vakuutta ei saa vaatia kiinteitä putkijohtoja pitkin tapahtuvissa energiatuotteiden siirroissa.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia, että 1 kohdassa tarkoitettun vakuuden antaa kuljettaja tai liikenteenharjoittaja, valmisteveron alaisten tavaroiden omistaja, vastaanottaja tai kaksi tai useampi kyseisistä henkilöistä ja 1 kohdassa mainituista henkilöistä yhdessä.

4. Vakuuden on oltava voimassa kaikkialla unionissa.

5. Lähtöjäsenvaltio voi vapauttaa velvollisuudesta antaa vakuus seuraavista valmisteveron alaisten tavaroiden siirroista väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä:

- a) kokonaan kyseisen jäsenvaltion alueella tapahtuvat siirrot;
- b) energiatuotteiden siirrot unionissa meritse, edellyttäen että muut asianomaiset jäsenvaltiot suostuvat tähän vapautukseen.

6. Jäsenvaltioiden on vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt vakuuden antamisesta ja voimassaolosta.

18 artikla

Rekisteröity vastaanottaja

1. Rekisteröity vastaanottaja ei saa tuottaa, jalostaa, säilyttää, varastoida eikä lähettää väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä valmisteveron alaisia tavaroita.

2. Rekisteröidyn vastaanottajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä sen on annettava vakuus valmisteveron maksamisesta määrjäjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia ehtoja noudattaen;
- b) sen on merkittävä väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vastaanotetut valmisteveron alaiset tavarat kirjanpitoonsa siirron päätyttyä;
- c) sen on suostuttava tarkastuksiin, jotta määrjäjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistaa, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu.

3. Jos rekisteröity vastaanottaja vastaanottaa valmisteveron alaisia tavaroita vain satunnaisesti, 3 artiklan 9 alakohdassa tarkoitettu lupa on rajattava koskemaan valmisteveron alaisten tavaroiden tiettyä määrää, yhtä lähettäjä ja tiettyä ajanjaksoa. Jäsenvaltiot voivat rajata luvan koskemaan yhtä siirtoa.

19 artikla

Valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomien siirtojen alkaminen ja päättyminen

1. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä alkaa

- a) 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun valmisteveron alaiset tavarat poistuvat lähettävästä verottomasta varastosta;

- b) 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen asetuksen (EU) N:o 952/2013 201 artiklan mukaisesti.
2. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä päättyy
- a) 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun vastaanottaja on vastaanottanut valmisteveron alaiset tavarat;
- b) 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun tavarat ovat poistuneet unionin alueelta;
- c) 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun tavarat on asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn.

2 jakso

Valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisesti verottomissa siirroissa noudatettava menettely

20 artikla

Sähköinen hallinnollinen asiakirja

1. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron katsotaan tapahtuvan väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vain, jos se tapahtuu 2 ja 3 kohdan mukaisesti laadittua sähköistä hallinnollista asiakirjaa käyttäen.
2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa lähettäjän on toimitettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttäen päätöksen (EU) 2020/263 1 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua järjestelmää, jäljempänä 'tietokoneistettu järjestelmä'.
3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä sähköinen tarkastus sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa oleville tiedoille.

Jos tiedot eivät ole oikein, lähettäjälle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Jos tiedot ovat oikein, lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava asiakirjalle yksilöivä hallinnollinen viitekoodi ja ilmoitettava se lähettäjälle.

4. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa sekä 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja viipymättä määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimitettava se vastaanottajalle, jos tämä on valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja.

Jos valmisteveron alaiset tavarat on tarkoitettu lähtöjäsenvaltioon sijoittautuneelle valtuutetulle varastonpitäjälle, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja suoraan valtuutetulle varastonpitäjälle.

5. Lähettäjän on toimitettava valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavalle henkilölle, tai jos tavaroiden mukana ei seuraa henkilöä, kuljettajalle tai liikenteenharjoittajalle, yksilöivä hallinnollinen viitekoodi. Valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavan henkilön, kuljettajan tai liikenteenharjoittajan on esitettävä koodi pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille koko väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron ajan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tarvittaessa pyytää tulostetun jäljennöksen sähköisestä hallinnollisesta asiakirjasta tai muusta kaupallisesta asiakirjasta.

6. Lähettäjä voi peruuttaa sähköisen hallinnollisen asiakirjan käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää niin kauan kuin siirto ei ole alkanut 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

7. Lähettäjä voi muuttaa valmisteveron alaisten tavaroiden määräpaikkaa tai vastaanottajaa väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuvan siirron aikana käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää määräpaikaksi, jonka on oltava jokin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii iii tai v alakohdassa tai soveltuviin tilanteisiin 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu määräpaikoista. Tätä varten lähettäjän on toimitettava määräpaikan muutosta koskevan sähköisen asiakirjan luonnos lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää.

21 artikla

Vietävinä olevia tavaroita koskevan sähköisen hallinnollisen asiakirjan käsittely

1. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettua tapauksessa toimitettava sähköinen hallinnollinen asiakirja toimivaltaisille viranomaisille siinä jäsenvaltiossa, jossa vienti-ilmoitus annetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 221 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäljempänä 'vientijäsenvaltio', jos kyseinen jäsenvaltio on eri kuin lähtöjäsenvaltio.
2. Ilmoittajan on toimitettava vientijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille yksilöivä hallinnollinen viitekoodi, joka ilmaisee vienti-ilmoituksessa tarkoitettujen valmisteveron alaiset tavarat.
3. Vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ennen tavaroiden luovutusta vientiin tarkistettava, vastaavatko sähköisen hallinnollisen asiakirjan tiedot vienti-ilmoituksessa olevia tietoja.
4. Jos sähköisen hallinnollisen asiakirjan ja vienti-ilmoituksen välillä on epäkohdonmukaisuuksia, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää.
5. Jos tavaroita ei enää viedä unionin tullialueelta, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta tietokoneistetun järjestelmän välityksellä lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille heti, kun ne saavat tiedon siitä, että tavaroita ei enää viedä unionin tullialueelta. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava ilmoitus lähettäjälle viipymättä. Saatuaan ilmoituksen lähettäjän on tapauksen mukaan joko peruutettava 20 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu sähköinen hallinnollinen asiakirja tai muutettava tavaroiden määräpaikkaa 20 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

22 artikla

Energiatuotteiden siirtoja koskevat erityisjärjestelyt

1. Kun on kyse väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä tapahtuvista energiatuotteiden siirroista meritse tai sisävesitse sellaiselle vastaanottajalle, joka ei ole tarkasti tiedossa silloin, kun lähettäjä antaa 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksen, lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa lähettäjälle luvan jättää vastaanottajaa koskevat tiedot pois asiakirjasta.
2. Lähettäjän on toimitettava lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 20 artiklan 7 kohdassa mainittua menettelyä noudattaen vastaanottajaa koskevat tiedot heti kun ne ovat tiedossa ja viimeistään siirron päätyttyä.
3. Tätä artiklaa ei sovelleta 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettuihin siirtoihin.

23 artikla

Lähetysten jakaminen

1. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia kyseisen jäsenvaltion vahvistamin edellytyksin, että lähettäjä jakaa energiatuotteiden väliaikaisesti valmisteverottoman siirron kahdeksi tai useammaksi siirroksi, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) valmisteveron alaisten tavaroiden kokonaismäärä ei muutu;
 - b) jakaminen suoritetaan tällaisen menettelyn sallivan jäsenvaltion alueella;
 - c) kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan paikka, jossa jakaminen suoritetaan.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, sallivatko ne siirtojen jakamisen niiden alueella ja millä edellytyksin. Komissio toimittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille.

24 artikla

Määräpaikassa suoritettavat muodollisuudet

1. Vastaanotettuaan valmisteveron alaiset tavarat jossakin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tai 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa määräpaikassa vastaanottajan on viipymättä ja viimeistään viiden työpäivän kuluttua siirron päättymisestä, lukuun ottamatta toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, annettava tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportti tavaroiden vastaanottamisesta määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
2. Määrjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä menettelyt, joita noudattaen 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vastaanottajien esittämien tavaroiden vastaanottoraportin.
3. Määrjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava vastaanottoraportissa olevat tiedot sähköisesti.

Jos tiedot eivät ole oikein, vastaanottajalle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Mikäli nämä tiedot ovat oikein, määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottajalle vahvistus vastaanottoraportin rekisteröinnistä ja lähetettävä vahvistus lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti lähettäjälle. Jos lähetys- ja määräpaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti suoraan lähettäjälle.

25 artikla

Vietävinä olevien tavaroiden siirron päättyessä suoritettavat muodollisuudet

1. Tämän direktiivin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja tarvittaessa kyseisen artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tietokoneistettua järjestelmää käyttämällä laadittava vientiraportti tavaroiden poistumista koskevien sellaisten tietojen perusteella, jotka se on vastaanottanut täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 329 artiklan mukaisesta poistumistullitoimipaikasta tai siitä toimipaikasta, jossa tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden poistumista tullialueelta koskevat muodollisuudet on suoritettu; vientiraportissa on vahvistettava, että valmisteveron alaiset tavarat ovat poistuneet unionin alueelta.
2. Edellä 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on laadittava vientiraportti niiden tietojen perusteella, jotka ne ovat vastaanottaneet täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 329 artiklan 5 kohdan mukaiselta poistumistullitoimipaikalta.
3. Vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava tiedot sähköisesti, ja vientiraportti on laadittava kyseisten tietojen perusteella 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Kun tiedot on tarkastettu ja mikäli lähtöjäsenvaltio on eri kuin vientijäsenvaltio, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä vientiraportti lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vientiraportti lähettäjälle.

26 artikla

Tilanne, jossa tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä

1. Poiketen siitä, mitä 20 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä voi aloittaa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä sillä edellytyksellä, että
 - a) tavaroiden mukana seuraa paperille laadittu vara-asiakirja, jossa on samat tiedot kuin 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa;
 - b) lähettäjä ilmoittaa asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen siirron alkamista.

Lähtöjäsenvaltio voi myös vaatia ennen siirron alkamista lähettäjältä jäljennöstä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainitusta asiakirjasta, tuohon jäljennökseen sisältyvien tietojen tarkastamista lähtöjäsenvaltiossa ja asianmukaista selvitystä syystä, jonka vuoksi tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytössä, jos se johtuu lähettäjältä.

2. Lähettäjän on annettava sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnos 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti heti, kun tietokoneistettu järjestelmä tulee uudelleen käyttöön.

Heti kun sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa olevat tiedot on tarkastettu 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja jos tiedot ovat oikein, kyseinen asiakirja korvaa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan. Tällöin sovelletaan 20 artiklan 4 kohtaa, 21 artiklan 1 kohtaa sekä 24 ja 25 artiklaa soveltuvin osin.

3. Lähettäjän on säilytettävä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan jäljennös kirjainpidossaan.

4. Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, lähettäjä voi muuttaa tavaroiden määräpaikkaa 20 artiklan 7 kohdan mukaisesti tai jakaa energiatuotteiden siirron 23 artiklan mukaisesti ja toimittaa kyseiset tiedot lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille muita viestintäkeinoja käyttäen. Lähettäjän on tässä tarkoituksessa ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen kuin määräpaikka muuttuu tai siirto jaetaan. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, lähettäjän on toimitettava ilmoittajalle 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan jäljennös.

Ilmoittajan on toimitettava vientijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille jäljennös tästä vara-asiakirjasta, jonka sisältö vastaa vienti-ilmoituksessa ilmoitettuja valmisteveron alaisia tavaroita, tai vara-asiakirjan ainutkertainen tunnistus.

27 artikla

Määräpaikassa tai viennin yhteydessä laadittavat vara-asiakirjat

1. Jos 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaanottoraporttia ei voida antaa kyseisessä artiklassa säädettyssä määräajassa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä joko siksi, että määräjäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää, tai siksi, että 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tapauksessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei vielä ole saatettu päätökseen, vastaanottajan on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta annettava määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vara-asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vastaanottoraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt.

Määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan jäljennös lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimitettava se lähettäjälle tai säilytettävä se lähettäjän saatavilla, paitsi jos vastaanottaja pystyy antamaan vastaanottoraportin tietokoneistetun järjestelmän kautta 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta. Heti kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä määräjäsenvaltiossa tai kun 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on saatettu päätökseen, vastaanottaja antaa 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaanottoraportin. Tällöin sovelletaan 24 artiklan 3 ja 4 kohtaa soveltuvin osin.

2. Jos 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitettu tapauksessa 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua vientiraporttia tai 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta siitä, ettei tavaroita enää viedä unionin alueelta, ei voida esittää valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä joko siksi, että vientijäsenvaltiossa ei ole käytettävissä tietokoneistettua järjestelmää, tai siksi, että 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tilanteessa 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei vielä ole saatettu päätökseen, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiakirja, jossa on samat tiedot kuin vientiraportissa ja jossa todistetaan, että siirto on päättynyt, tai ilmoitus, jossa todistetaan, että tavaroita ei viedä unionin alueelta, paitsi jos vientiraportti tai ilmoitus voidaan toimittaa tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta.

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava lähettäjälle jäljennös ensimmäisessä alakohdassa mainitusta asiakirjasta tai säilytettävä se lähettäjän saatavilla.

Heti kun tietokoneistettu järjestelmä tulee jälleen käyttöön vientijäsenvaltiossa tai kun 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen, vientijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä 25 artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen vientiraportti tai 21 artiklan 5 kohdan mukainen ilmoitus. Sovelletaan 25 artiklan 3 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

28 artikla

Vaihtoehtoiset todisteet vastaanottamisesta ja vaihtoehtoinen todiste poistumisesta

1. Sen estämättä, mitä 27 artiklassa säädetään, 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vastaanottoraportti tai 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vientiraportti ovat todiste siitä, että valmisteveron alaisten tavaroiden siirto on päättynyt 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos vastaanotto- tai vientiraporttia ei ole muista kuin 27 artiklassa mainituista syistä, vaihtoehtoinen todiste valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuneen siirron päättymisestä voidaan esittää 3 ja 4 kohdan mukaisesti.
3. Edellä 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vaihtoehtoinen todiste siirron päättymisestä voidaan esittää asianmukaisiin todisteisiin perustuvana määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antamana vahvistuksena, jonka mukaan valmisteveron alaiset tavarat ovat saapuneet määräpaikkaansa.

Edellä 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vara-asiakirja on asianmukainen todiste.

4. Voidakseen määrittää 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, onko valmisteveron alaiset tavarat viety unionin alueelta 2 kohdan mukaisissa olosuhteissa, lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset
 - a) hyväksyvät sen jäsenvaltion, jossa poistumistullitoimipaikka sijaitsee, toimivaltaisten viranomaisten antaman vahvistuksen, jonka mukaan valmisteveron alaiset tavarat ovat poistuneet unionin alueelta tai jonka mukaan valmisteveron alaiset tavarat on asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti, asianmukaisena todisteena siitä, että kyseiset tavarat on viety unionin alueelta.
 - b) voivat ottaa huomioon minkä tahansa seuraavien todisteiden yhdistelmän:
 - i) lähetysluettelo;
 - ii) tavaroiden poistumisen todistava asiakirja, jonka on allekirjoittanut tai oikeaksi todistanut talouden toimija, joka on vienyt valmisteveron alaiset tavarat unionin tullialueelta;
 - iii) asiakirja, jossa jäsenvaltion tai kolmannen maan tulliviranomainen todistaa luovutuksen kyseisessä valtiossa tai maassa tällaiseen varmentamiseen sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti;
 - iv) talouden toimijoiden ylläpitämä kirjanpito tavaroista, jotka on toimitettu vesialuksiin, ilma-aluksiin tai offshore-laitoksiin;
 - v) muu lähtöjäsenvaltion viranomaisten hyväksymä todiste.
5. Kun lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet asianmukaiset todisteet, ne päättävät siirron tietokoneistetussa järjestelmässä.

29 artikla

Säädösvallan siirto ja täytäntöönpanovallan siirto väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä vaihdettavien asiakirjojen osalta

1. Komissio antaa 51 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan väliaikaisen verottomuuden järjestelmän mukaisissa valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa tietokoneistettua järjestelmää käyttäen 20–25 artiklan soveltamiseksi vaihdettavien sähköisten hallinnollisten asiakirjojen ja 26 ja 27 artiklassa tarkoitettujen vara-asiakirjojen rakenne ja sisältö.
2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat sähköisten hallinnollisten asiakirjojen vaihtoa tietokoneistetun järjestelmän kautta valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvassa siirrossa, ja säännöt ja menettelyt, jotka koskevat 26 ja 27 artiklassa tarkoitettujen vara-asiakirjojen käyttöä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä tilanteet, joissa tietokoneistetun järjestelmän voidaan katsoa olevan poissa käytöstä, ja vahvistettava kyseisissä tilanteissa noudatettavat säännöt ja menettelyt 26 ja 27 artiklan mukaisesti ja niitä sovellettaessa.

3 jakso

Yksinkertaistetut menettelyt

30 artikla

Yksittäisessä jäsenvaltiossa sovellettavat yksinkertaistetut menettelyt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksinkertaistettuja menettelyjä, jotka koskevat niitä valmisteveron alaisten tavaroiden väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä tapahtuvia siirtoja, jotka tapahtuvat kokonaisuudessaan niiden alueella, mukaan lukien mahdollisuus olla säätämättä tällaisten siirtojen sähköistä valvontaa pakolliseksi.

31 artikla

Kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sovellettavat yksinkertaistetut menettelyt

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat vahvistaa keskinäisellä sopimuksella ja niiden kaikkien hyväksymin edellytyksin yksinkertaistettuja menettelyjä, joita sovelletaan kahden tai useamman jäsenvaltion alueiden välillä usein ja säännöllisesti tapahtuviin valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin väliaikaisen verottomuuden järjestelmässä.

Tämä säännös käsittää myös kiinteitä putkijohtoja pitkin tapahtuvat siirrot.

V LUKU

Kulutukseen luovutettujen valmisteveron alaisten tavaroiden siirrot ja verotus

1 jakso

Yksityishenkilöiden hankinnat

32 artikla

Yksityishenkilön hankinnat

1. Yksityishenkilön omaan käyttöönsä hankkimien ja hänen yhden jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle itse kuljettamiensa valmisteveron alaisten tavaroiden valmistevero kannetaan ainoastaan jäsenvaltiossa, josta valmisteveron alaiset tavarat hankitaan.

2. Sen määrittämiseksi, onko 1 kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaiset tavarat tarkoitettu yksityishenkilön omaan käyttöön, jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) valmisteveron alaisten tavaroiden haltijan kaupallinen asema ja hallussapidon syyt;
- b) valmisteveron alaisten tavaroiden sijaintipaikka tai tarvittaessa käytetty kuljetusmuoto;
- c) valmisteveron alaisia tavaroita koskevat asiakirjat;
- d) valmisteveron alaisten tavaroiden luonne;
- e) valmisteveron alaisten tavaroiden määrä.

3. Jäsenvaltiot voivat 2 artiklan e alakohdan soveltamiseksi vahvistaa yksinomaan näyttöä varten ohjetasot, jotka eivät alita seuraavia:

a) valmistettu tupakka:

- savukkeet: 800 kappaletta,
- pikkusikarit (sikarit, joiden enimmäispaino on 3 grammaa kappaleelta): 400 kappaletta,
- sikarit: 200 kappaletta,
- piippu- ja savuketupakka: 1,0 kilogrammaa;

b) alkoholijuomat:

- alkoholipitoiset juomat: 10 litraa,
- välituotteet: 20 litraa,
- viinit: 90 litraa (joista enintään 60 litraa kuohuviinejä),
- oluet: 110 litraa.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että hankittaessa kivennäisöljyjä, jotka on jo luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa, valmisteverosaatava syntyy jäsenvaltiossa, jossa kulutus tapahtuu, jos yksityishenkilöt tai muut heidän puolestaan kuljettavat nämä tuotteet poikkeuksellisilla kuljetustavoilla.

Tätä kohtaa sovellettaessa ”poikkeuksellisena kuljetustapana” pidetään moottoripolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin ajoneuvojen polttoainesäiliöissä tai asianmukaisissa varapolttoainesäiliöissä sekä nestemäisten lämmityspolttoaineiden kuljetusta muutoin kuin talouden toimijoiden puolesta käytettävissä säiliöautoissa.

2 jakso

Menettely, jota on noudatettava sellaisten valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa, jotka on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella ja jotka siirretään toisen jäsenvaltion alueelle luovutettaviksi siellä kaupallisessa tarkoituksessa

33 artikla

Yleiset säännökset

1. Jos yhden jäsenvaltion alueella kulutukseen luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään toisen jäsenvaltion alueelle niiden siellä kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvaa luovutusta tai käyttöä varten, niistä on kannettava valmisteveroa määräjäsenvaltiossa.

Kun valmisteveron alaiset tavarat kuuluvat tämän jakson mukaisen järjestelmän piiriin, niitä voidaan siirtää ainoastaan luotettavaksi tunnustetulta lähettäjältä luotettavaksi tunnustetulle vastaanottajalle.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa valmisteveron alaisten tavaroiden katsotaan olevan ”luovutettuja kaupallisessa tarkoituksessa”, jos ne on luovutettu kulutukseen yhden jäsenvaltion alueella, ne on siirretty kyseisestä jäsenvaltiosta toisen jäsenvaltion alueelle ja ne on luovutettu joko henkilölle, joka on muu kuin yksityishenkilö, tai yksityishenkilölle, jos siirtoon ei sovelleta 32 tai 44 artiklaa. Valmisteveron alaisia tavaroita ei kuitenkaan katsota luovutetun kaupallisessa tarkoituksessa, jos kyseinen yksityishenkilö kuljettaa ne omaa käyttöönsä varten, kun ne siirretään toisen jäsenvaltion alueelta.

3. Tämän artiklan mukainen valmisteveron alaisten tavaroiden siirto alkaa, kun valmisteveron alaiset tavarat poistuvat luotettavaksi tunnustetun lähettäjän tiloista tai mistä tahansa lähtöjäsenvaltion paikasta, josta on ennen siirron alkamista ilmoitettu lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Tämän artiklan mukainen valmisteveron alaisten tavaroiden siirto päättyy, kun luotettavaksi tunnustettu vastaanottaja on vastaanottanut valmisteveron alaiset tavarat toimitiloissaan tai missä tahansa määräjäsenvaltion paikassa, josta on ennen siirron alkamista ilmoitettava määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Niitä valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja sitä valmisteverokantaa sovelletaan, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä määräjäsenvaltiossa.

34 artikla

Verotettava tapahtuma

1. Luotettavaksi tunnustettu vastaanottaja on velvollinen maksamaan valmisteveron, jos tavarat on toimitettu määräjäsenvaltioon, paitsi jos siirron aikana on tapahtunut 46 artiklassa tarkoitettu sääntöjenvastaisuus.
2. Jos yhtä tai kaikkia siirtoon osallistuvia henkilöitä ei ole rekisteröity tai tunnustettu luotettaviksi, he ovat myös velvollisia maksamaan valmisteveron.
3. Sellaisessa vesi- tai ilma-aluksessa, joka tekee meri- tai lentomatkoja kahden jäsenvaltion alueiden välillä, olevista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka eivät ole myytävänä, kun vesi- tai ilma-alus on jommankumman jäsenvaltion alueella, ei kanneta valmisteveroa kyseisessä jäsenvaltiossa.

35 artikla

Tämän jakson mukaisia valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoja koskevat edellytykset

1. Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron katsotaan olevan tämän jakson vaatimusten mukainen vain, jos se tapahtuu 36 artiklan mukaisesti laadittua sähköistä yksinkertaistettua hallinnollista asiakirjaa käyttäen.
2. Edellä 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:
 - a) ennen tavaroiden lähettämistä annettava vakuus, joka kattaa riskit, jotka liittyvät valmisteverojen maksun laiminlyöntiin, joka voi tapahtua jäsenvaltioiden alueiden kautta ja määräjäsenvaltiossa tehtävien siirtojen aikana;
 - b) maksettava määräjäsenvaltiossa kannettavaksi tullut valmistevero kyseisen jäsenvaltion määräämien menettelyjen mukaisesti tavaroiden siirron päätyttyä;
 - c) suostuttava tarkastuksiin, joilla määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että valmisteveron alaiset tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu ja niistä kannettava valmistevero on maksettu.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan a alakohdassa säädetään, määräjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistamiensa edellytysten mukaisesti sallia, että vakuuden antaa kuljettaja tai liikenteenharjoittaja, valmisteveron alaisten tavaroiden omistaja, luotettavaksi tunnustettu lähettäjä tai yhdessä kaksi tai useampi kyseisistä henkilöistä luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan kanssa tai ilman häntä.
4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun vakuuden on oltava voimassa kaikkialla unionissa.
5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt vakuuden antamisesta ja voimassaolosta.
6. Tätä jaksoa sovellettaessa valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity lähettäjä voi toimia luotettavaksi tunnustettuna lähettäjänä ilmoitettuaan asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
7. Tätä jaksoa sovellettaessa valtuutettu varastonpitäjä tai rekisteröity vastaanottaja voi toimia luotettavaksi tunnustettuna vastaanottajana ilmoitettuaan asiasta määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
8. Luotettavaksi tunnustetun lähettäjän tai luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan, joka lähettää tai vastaanottaa valmisteveron alaisia tavaroita vain satunnaisesti, 3 artiklan 11 ja 12 alakohdassa tarkoitettu tunnustaminen on rajattava koskemaan valmisteveron alaisten tavaroiden tiettyä määrää, yhtä vastaanottajaa tai lähettäjä ja tiettyä ajanjaksoa. Jäsenvaltiot voivat rajata tunnustamisen koskemaan yhtä siirtoa. Myös yksityishenkilöt, jotka toimivat lähettäjinä tai vastaanottajina, kun valmisteveron alaisia tavaroita luovutetaan kaupallisessa tarkoituksessa 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti, voidaan 3 artiklan 11 ja 12 alakohdassa säädetystä vaatimuksista huolimatta tunnustaa väliaikaisesti tällä tavalla luotettaviksi.

36 artikla

Sähköinen yksinkertaistettu hallinnollinen asiakirja

1. Kun valmisteveron alaisia tavaroita siirretään tämän jakson mukaisesti, luotettavaksi tunnustetun lähettäjän on toimitettava sähköisen yksinkertaistetun hallinnollisen asiakirjan luonnos lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttäen tietokoneistettua järjestelmää.

2. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava sähköisen yksinkertaistetun hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa olevat tiedot sähköisesti.

Jos tiedot eivät ole oikein, luotettavaksi tunnustetulle lähettäjälle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Jos tiedot ovat oikein, lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava asiakirjalle yksilöivä yksinkertaistettu hallinnollinen viitekoodi ja ilmoitettava se luotettavaksi tunnustetulle lähettäjälle.

3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava sähköinen yksinkertaistettu hallinnollinen asiakirja viipymättä määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toimitettava se luotettavaksi tunnustetulle vastaanottajalle.

4. Luotettavaksi tunnustetun lähettäjän on annettava valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavalle henkilölle, tai jos tavaroiden mukana ei seuraa henkilöä, kuljettajalle tai liikenteenharjoittajalle yksilöivä yksinkertaistettu hallinnollinen viitekoodi. Valmisteveron alaisten tavaroiden mukana seuraavan henkilön, kuljettajan tai liikenteenharjoittajan on esitettävä tämä koodi pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille koko siirron ajan.

5. Kun valmisteveron alaisia tavaroita siirretään tämän jakson mukaisesti, luotettavaksi tunnustettu lähettäjä voi muuttaa tietokoneistettua järjestelmää käyttäen määräpaikan samassa jäsenvaltiossa toiseksi, saman luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan pitämäksi luovutuspaikaksi tai lähtöpaikaksi. Tätä varten luotettavaksi tunnustetun lähettäjän on toimitettava määräpaikan muutosta koskevan sähköisen asiakirjan luonnos lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille käyttämällä tietokoneistettua järjestelmää.

37 artikla

Vastaanottoraportti

1. Vastaanotettuaan valmisteveron alaiset tavarat luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan on viipymättä ja viimeistään viiden työpäivän kuluttua siirron päättymisestä, lukuun ottamatta toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, annettava tietokoneistettua järjestelmää käyttäen raportti tavaroiden vastaanotamisesta määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Määrjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava vastaanottoraportissa olevat tiedot sähköisesti.

Jos tiedot eivät ole oikein, luotettavaksi tunnustetulle vastaanottajalle on ilmoitettava asiasta viipymättä.

Jos tiedot ovat oikein, määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava luotettavaksi tunnustetulle vastaanottajalle vahvistus vastaanottoraportin rekisteröinnistä ja lähetettävä raportti lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Vastaanottoraporttia pidetään riittävänä todisteena siitä, että luotettavaksi tunnustettu vastaanottaja on täyttänyt kaikki tarvittavat muodollisuudet ja suorittanut tarvittaessa valmisteveroon liittyvät maksut määräjäsenvaltiolle tai III luvun mukaisesta väliaikaisen verottomuuden järjestelmästä, ellei valmisteveron alaisia tavaroita ole vapautettu valmisteveron maksusta.

3. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottoraportti luotettavaksi tunnustetulle lähettäjälle.

4. Lähtöjäsenvaltiossa maksettu valmistevero on palautettava pyynnöstä ja 1 kohdassa tarkoitetun vastaanottoraportin perusteella.

38 artikla

Varamenettely ja vara-asiakirjan korvaaminen lähetettäessä

1. Poiketen siitä, mitä 36 artiklassa säädetään, jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, luotettavaksi tunnustettu lähettäjä voi aloittaa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron sillä edellytyksellä, että
 - a) tavaroiden mukana seuraa vara-asiakirja, jossa on samat tiedot kuin 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa sähköisen yksinkertaistetun hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa;
 - b) luotettavaksi tunnustettu lähettäjä ilmoittaa asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen siirron alkamista.

Lähtöjäsenvaltio voi vaatia luotettavaksi tunnustetulta lähettäjältä ennen siirron alkamista jäljennöksen ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua asiakirjasta, kyseiseen jäljennökseen sisältyvien tietojen tarkastamista lähtöjäsenvaltion toimesta ja asianmukaista selvitystä syystä, jonka vuoksi tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytössä, jos se johtuu luotettavaksi tunnustetusta lähettäjistä.

2. Luotettavaksi tunnustetun lähettäjän on annettava sähköisen yksinkertaistetun hallinnollisen asiakirjan luonnos 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti heti, kun tietokoneistettu järjestelmä tulee uudelleen käyttöön.

Heti kun sähköisen yksinkertaistetun hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa olevat tiedot on tarkastettu 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja jos tiedot ovat oikein, kyseinen asiakirja korvaa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan. Tällöin sovelletaan 36 artiklan 3 kohtaa ja 37 artiklaa soveltuvin osin.

3. Luotettavaksi tunnustetun lähettäjän on säilytettävä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan jäljennös kirjanpidossaan.

4. Jos tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä lähtöjäsenvaltiossa, luotettavaksi tunnustettu lähettäjä voi muuttaa tavaroiden määräpaikkaa 36 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimittaa kyseiset tiedot lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille muita viestintäkeinoja käyttäen. Luotettavaksi tunnustetun lähettäjän on ilmoitettava asiasta lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ennen kuin määräpaikka muuttuu. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

39 artikla

Vara-asiakirjat ja tietojen korvaaminen – vastaanottoraportti

Jos valmisteveron alaisia tavaroita siirretään tämän jakson mukaisesti ja vastaanottoraporttia ei voida toimittaa valmisteveron alaisten tavaroiden siirron päätyttyä 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska tietokoneistettu järjestelmä ei ole käytettävissä määräjäsenvaltiossa tai koska 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ei ole vielä suoritettu, luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan on, asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta, toimitettava määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vara-asiakirja, joka sisältää samat tiedot kuin vastaanottoraportti ja jossa todetaan, että siirto on päättynyt.

Määrjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lähetettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vara-asiakirjan jäljennös lähtöjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, paitsi jos luotettavaksi tunnustettu vastaanottaja pystyy antamaan 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaanottoraportin tietokoneistetun järjestelmän kautta pikaisesti tai jos on kyse asianmukaisesti perustellusta tapauksesta. Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava jäljennös luotettavaksi tunnustetulle lähettäjälle tai säilytettävä se luotettavaksi tunnustetun lähettäjän saatavilla.

Heti kun tietokoneistettu järjestelmä on jälleen käytettävissä määräjäsenvaltiossa tai kun 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on saatettu päätökseen, luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan on annettava vastaanottoraportti 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Edellä olevia 37 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

40 artikla

Vaihtoehtoiset todisteet vastaanottamisesta

1. Sen estämättä, mitä 39 artiklassa säädetään, 37 artiklan 1 kohdassa vaadittu vastaanottoraportti muodostaa todisteen siitä, että valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu luotettavaksi tunnustetulle vastaanottajalle.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos vastaanottoraporttia ei ole muista kuin 39 artiklassa mainituista syistä, vaihtoehtoisena todisteena valmisteveron alaisten tavaroiden luovutuksesta voidaan esittää asianmukaisiin todisteisiin perustuva määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama vahvistus, jonka mukaan lähetetyt valmisteveron alaiset tavarat ovat saapuneet määräpaikkaansa.

Edellä 39 artiklassa tarkoitettu vara-asiakirja on tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen asianmukainen todiste.

3. Jos lähtöjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet määräjäsenvaltion antaman vahvistuksen, sitä on pidettävä riittävänä todisteena siitä, että luotettavaksi tunnustettu vastaanottaja on täyttänyt kaikki tarvittavat muodollisuudet ja on suorittanut valmisteveroon liittyvät maksut määräjäsenvaltiolle.

41 artikla

Poikkeus tietokoneistetun järjestelmän käyttövelvollisuudesta – kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sovellettavat yksinkertaistetut menettelyt

Kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden keskinäisellä sopimuksella ja niiden hyväksymin edellytyksin voidaan vahvistaa yksinkertaistettuja menettelyjä, joita sovelletaan kahden tai useamman jäsenvaltion alueiden välillä tämän jaksoson mukaisesti tapahtuviin valmisteveron alaisten tavaroiden siirtoihin.

42 artikla

Kulutukseen luovutettujen tavaroiden siirrot saman jäsenvaltion alueella sijaitsevien kahden paikan välillä toisen jäsenvaltion alueen kautta

1. Jos jäsenvaltion alueella kulutukseen jo luovutettuja valmisteveron alaisia tavaroita siirretään saman jäsenvaltion alueella sijaitsevaan määräpaikkaan toisen jäsenvaltion alueen kautta, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) siirron on tapahduttava 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sähköistä yksinkertaistettua hallinnollista asiakirjaa käyttäen ja asianmukaista reittiä noudattaen;
- b) luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan on todistettava, että tämä on vastaanottanut tavarat määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien sääntöjen mukaisesti;
- c) luotettavaksi tunnustetun lähettäjän ja luotettavaksi tunnustetun vastaanottajan on suostuttava tarkastuksiin, jotta niiden omat toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että tavarat on tosiasiallisesti vastaanotettu.

2. Jos valmisteveron alaisia tavaroita siirretään usein ja säännöllisesti 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudattaen, kyseiset jäsenvaltiot voivat yhteisellä sopimuksella ja määrittämillään edellytyksillä yksinkertaistaa 1 kohdassa mainittuja vaatimuksia.

43 artikla

Säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirto kaupallisessa tarkoituksessa luovutettavien tavaroiden siirtoja varten

1. Komissio antaa 51 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tässä jaksossa tarkoitetuissa valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa tietokoneistettua järjestelmää käyttäen vaihdettavien 36 ja 37 artiklassa tarkoitettujen sähköisten hallinnollisten asiakirjojen ja 38, 39 ja 41 artiklassa tarkoitettujen vara-asiakirjojen rakenne ja sisältö.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tässä jaksossa tarkoitetuissa valmisteveron alaisten tavaroiden siirroissa tietokoneistettua järjestelmää käyttäen tapahtuvassa 36 ja 37 artiklassa tarkoitettujen sähköisten hallinnollisten asiakirjojen ja 38, 39 ja 41 artiklassa tarkoitettujen vara-asiakirjojen vaihdossa noudatettavat säännöt ja menettelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 52 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 jakso

Etämyynti

44 artikla

Etämyynti

1. Valmistevero kannetaan määräjäsenvaltiossa sellaisista yhden jäsenvaltion alueella kulutukseen jo luovutetuista valmisteveron alaisista tavaroista, jotka toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut muu henkilö kuin valtuutettu varastonpitäjä, rekisteröity vastaanottaja tai luotettavaksi tunnustettu vastaanottaja, joka ei harjoita itsenäistä taloudellista toimintaa, on ostanut ja jotka itsenäistä taloudellista toimintaa harjoittava lähettäjä tai joku tämän puolesta on suoraan tai välillisesti lähettänyt tai kuljettanut toisen jäsenvaltion alueelle.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa valmisteverosaatava syntyy määräjäsenvaltiossa, kun valmisteveron alaiset tavarat luovutetaan. Tällöin sovelletaan niitä valmisteverosaatavan syntymistä koskevia edellytyksiä ja sitä valmisteverokantaa, jotka ovat voimassa verosaatavan syntymispäivänä.

Valmistevero on maksettava määräjäsenvaltion vahvistamaa menettelyä noudattaen.

3. Lähettäjä on velvollinen maksamaan valmisteveron määräjäsenvaltiossa.

Määräjäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että lähettäjä nimeää määräjäsenvaltioon sijoittautuneen veroedustajan valmistevero-velvolliseksi. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä veroedustaja. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että jos lähettäjä tai veroedustaja ei ole noudattanut 4 kohdan a alakohdan säännöstä, valmisteverovelvollinen on valmisteveron alaisten tavaroiden vastaanottaja.

4. Lähettäjän tai veroedustajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) rekisteröidyttävä ennen valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä ja annettava vakuus siitä, että valmistevero maksetaan erityisesti nimetyssä toimivaltaisessa toimistossa määräjäsenvaltion vahvistamin edellytyksin;
 - b) maksettava valmistevero a alakohdassa tarkoitettussa toimistossa sen jälkeen, kun valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu;
 - c) pidettävä kirjaa valmisteveron alaisten tavaroiden luovutuksista.

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat määrittämillään edellytyksillä yksinkertaistaa näitä vaatimuksia kahdenvälisen tai monenvälisen sopimusten mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ensimmäisessä jäsenvaltiossa kannettu valmistevero on lähettäjän pyynnöstä palautettava, jos lähettäjä tai veroedustaja on noudattanut 4 kohdassa vahvistettuja menettelyjä.
6. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa erityissääntöjä 1–5 kohdan soveltamiseksi sellaisiin valmisteveron alaisiin tavaroihin, joita koskevat erityiset kansalliset jakelujärjestelmät.

4 jakso

Tuhoutuminen ja menettäminen

45 artikla

Tuhoutuminen ja menettäminen

1. Edellä 33 artiklan 1 kohdassa ja 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jos valmisteveron alaiset tavarat ovat tuhoutuneet täysin tai ne on menetetty lopullisesti niiden kuljetuksen aikana muun jäsenvaltion kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa ne on luovutettu kulutukseen, kun tuhoutuminen tai menettäminen on tapahtunut ennalta arvaamattoman tapahtuman tai ylivoimaisen esteen seurauksena taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten tulliviranomaisten myöntämän tavaroiden tuhoamista koskevan luvan perusteella, valmisteverosaatavaa ei synny kyseisessä jäsenvaltiossa.

Tätä direktiiviä sovellettaessa tavaroita pidetään täydellisesti tuhoutuneina tai lopullisesti menetettyinä, kun niitä ei ole enää mahdollista käyttää valmisteveron alaisina tavaroina.

2. Jos tavaroiden luonteesta johtuva osittainen menettäminen tapahtuu sellaisen muun jäsenvaltion kuin sen jäsenvaltion alueella tapahtuvan kuljetuksen aikana, jossa ne on luovutettu kulutukseen, valmisteverosaatavaa ei synny kyseisessä jäsenvaltiossa, jos menettämisen määrä jää kyseisille valmisteveron alaisille tavaroille 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti vahvistetun osittaisen menettämisen yhteisen raja-arvon alapuolelle, ellei jäsenvaltiolla ole perusteltua syytä epäillä petosta tai sääntöjenvastaisuutta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden täydellinen tuhoutuminen tai täydellinen tai osittainen lopullinen menettäminen on näytettävä toteen sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa tavarat tuhoutuivat täydellisesti tai ne menetettiin lopullisesti täydellisesti tai osittain tai, jos ei ole mahdollista määrittää, missä menettäminen tapahtui, sen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, jossa se havaittiin.

Jos todetaan, että valmisteveron alaiset tavarat ovat tuhoutuneet täydellisesti tai ne on menetetty täydellisesti tai osittain, 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 44 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti annettu vakuus vapautetaan kokonaan tai osittain riittävien todisteiden esittämisen jälkeen.

5 jakso

Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet

46 artikla

Valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet

1. Jos sääntöjenvastaisuus tapahtuu 33 artiklan 1 kohdan tai 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana muun jäsenvaltion alueella kuin sen alueella, jossa ne on luovutettu kulutukseen, niistä on kannettava valmisteveroa, ja valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

2. Jos sääntöjenvastaisuus todetaan 33 artiklan 1 kohdan tai 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti valmisteveron alaisten tavaroiden siirron aikana muun jäsenvaltion alueella kuin sen alueella, jossa ne on luovutettu kulutukseen, eikä ole mahdollista määrittää paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui, sen katsotaan tapahtuneen ja valmisteverosaatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus havaittiin.

Jos kuitenkin kolmen vuoden kuluessa valmisteveron alaisten tavaroiden hankintapäivästä saadaan selville, minkä jäsenvaltion alueella sääntöjenvastaisuus todella tapahtui, sovelletaan 1 kohdan säännöksiä.

3. Valmistevero kannetaan henkilöltä, joka antoi vakuuden veron maksamisesta 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 44 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja henkilöltä, joka osallistui sääntöjenvastaisuuteen. Jos samaa valmisteveroa kohti on useita verovelvollisia, näiden on maksettava valmisteverovelka yhteisvastuullisesti.

Sen jäsenvaltion, jossa valmisteveron alaiset tavarat on luovutettu kulutukseen, toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä palautettava tai peruutettava valmistevero, kun se on kannettu siinä jäsenvaltiossa, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui tai havaittiin. Määrjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vapautettava 35 artiklan 2 kohdan a alakohdan tai 44 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla annettu vakuus.

4. Tässä artiklassa "sääntöjenvastaisuudella" tarkoitetaan tilannetta, joka syntyy 33 artiklan 1 kohdassa tai 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden, joihin ei sovelleta 45 artiklaa, siirron aikana ja jonka johdosta kyseisten tavaroiden siirto tai sen osa ei ole päättynyt säännönmukaisesti.

5. Jos jokaista siirtoon osallistuvaa henkilöä ei ole vastoin 33 artiklan 1 kohdassa tai 44 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädettyä rekisteröity tai tunnustettu luotettaviksi tai jos 35 artiklan 1 kohdan säännöksiä ei ole noudatettu, tätä on pidettävä sääntöjenvastaisuutena. Edellä olevia 1–4 kohtaa sovelletaan vastaavasti, ellei vastaanottaja ole 44 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen mukaisesti velvollinen maksamaan valmisteveroa.

VILUKU

Muut säännökset

1 jakso

Merkit

47 artikla

Merkit

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että valmisteveron alaisiin tavaroihin on kiinnitetty veromerkki tai verotustarkoituksessa käytettävä kansallinen tunnistemerkki, kun tavarat luovutetaan kulutukseen niiden alueella, tai 33 artiklan 1 kohdassa ja 44 artiklan 1 kohdassa säädettyissä tapauksissa, kun tavarat saapuvat niiden alueelle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltion, joka vaatii, että 1 kohdassa tarkoitettuja veromerkkejä tai kansallisia tunnistemerkkejä on käytettävä, on saatettava ne muiden jäsenvaltioiden valtuutettujen varastonpitäjien saataville. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että nämä merkit on saatettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuuttaman veroedustajan saataville.

3. Rajoittamatta sellaisten säännösten soveltamista, jotka jäsenvaltiot voivat antaa tämän artiklan asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi ja veron kiertämisen, veron välttämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen veromerkkien tai kansallisten tunnistemerkkien ei haittaa valmisteveron alaisten tavaroiden vapaata liikkuvuutta.

Kun tällaiset merkit kiinnitetään valmisteveron alaisiin tavaroihin, merkit myöntäneen jäsenvaltion on palautettava, peruutettava tai vapautettava niiden hankkimiseksi maksetut määrät tai annetut vakuudet niiden julkaisemiskustannuksia lukuun ottamatta, jos valmisteverosaatava on syntynyt ja kannettu toisessa jäsenvaltiossa.

Merkit myöntänyt jäsenvaltio voi kuitenkin edellyttää, että maksettujen määrien tai annettujen vakuuksien palauttamiseksi, peruuttamiseksi tai vapauttamiseksi on esitettävä sen toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävät todisteet siitä, että merkit on poistettu tai tuhottu.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veromerkkien tai kansallisten tunnistemerkkien ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa ne on annettu. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vastavuoroisesti tunnustaa kyseiset merkit.

2 jakso

Pienet viinintuottajat

48 artikla

Pienet viinintuottajat

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa pienet viinintuottajat 14–31 artiklassa tarkoitetuista velvoitteista sekä muista siirtoon ja valvontaan liittyvistä vaatimuksista. Kun nämä pienet tuottajat itse toteuttavat unionin sisäisiä liiketoimia, niiden on ilmoitettava asiasta jäsenvaltioidensa toimivaltaisille viranomaisille ja noudatettava komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/273⁽¹⁶⁾ säädettyjä vaatimuksia.

⁽¹⁶⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2018/273, annettu 11 päivänä joulukuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 täydentämisestä viini-istutusten lupajärjestelmän, viinitilarekisterin, saateasiakirjojen ja todistusten, saapuvien ja lähtevien erien rekisterin, pakollisten ilmoitusten sekä tiedoksiannettujen tietojen julkistamisen osalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 täydentämisestä asianomaisten tarkastusten ja seuraamusten osalta, komission asetusten (EY) N:o 555/2008, (EY) N:o 606/2009 ja (EY) N:o 607/2009 muuttamisesta sekä komission asetuksen (EY) N:o 436/2009 ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/560 kumoamisesta (EUVL L 58, 28.2.2018, s. 1).

2. Kun pienet viinintuottajat on vapautettu vaatimuksista 1 kohdan mukaisesti, vastaanottajan on ilmoitettava vastaanottamistaan viinitoimituksista määräjäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/273 edellytetyllä asiakirjalla tai viittaamalla kyseiseen asiakirjaan.

3. Tässä artiklassa 'pienillä viinintuottajilla' tarkoitetaan vuosittain keskimäärin vähemmän kuin 1 000 hehtolitraa viiniä tuottavaa tuottajaa, kun vuosittainen keskituotanto lasketaan vähintään kolmen perättäisen viinivuoden perusteella delegoidun asetuksen (EU) 2018/273 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3 jakso

Vesi- ja ilma-alusten varastot

49 artikla

Vesi- ja ilma-alusten varastot

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansalliset säännöksensä vesi- ja ilma-alusten varastoja koskevista vapautuksista, kunnes neuvosto on antanut näitä varastoja koskevat unionin säännökset.

4 jakso

Erityisjärjestelyt

50 artikla

Erityisjärjestelyt

Jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet valtionrajansa ylittävän sillan rakentamis- tai kunnossapitovastuuta koskevan sopimuksen, voivat toteuttaa toimenpiteitä, jotka poikkeavat tämän direktiivin säännöksistä, kyseisen sillan rakentamiseen ja kunnossapitoon käytettyjä valmisteveron alaisia tavaroita koskevan valmisteveron kantamismenettelyn yksinkertaistamiseksi.

Näitä toimenpiteitä sovellettaessa kyseisessä sopimuksessa tarkoitetun sillan ja siihen liittyvien työmaiden on katsottava kuuluvan sen jäsenvaltion alueeseen, joka on sopimuksen mukaisesti vastuussa sillan rakentamisesta tai kunnossapidosta.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä toimenpiteet komissiolle, joka ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille.

VII LUKU

Siirretyn säädösvallan käyttäminen ja komiteamenettely

51 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 20 päivästä helmikuuta 2020 määräämättömäksi ajaksi 6 artiklan 10 kohdassa, 29 artiklan 1 kohdassa ja 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 10 kohdassa, 29 artiklan 1 kohdassa ja 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio antaa delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 6 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan 1 kohdan ja 43 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

52 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa valmisteverokomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

VIII LUKU

Kertomukset sekä siirtymä- ja loppusäännökset

53 artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskeva kertomus

Komissio antaa viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Ensimmäinen kertomus annetaan viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivästä.

Ensimmäisessä kertomuksessa arvioidaan erityisesti 32 artiklan nojalla hyväksytyjen ja sovellettavien kansallisten säännösten soveltamista ja vaikutusta ottaen huomioon asiaankuuluva näyttö kyseisten säännösten vaikutuksesta siltä osin kuin kyseessä ovat rajatylittävät vaikutukset, petokset, veron välttely, kierto tai muut väärinkäytökset sekä vaikutus sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja kansanterveyteen.

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava komissiolle kertomuksen laadintaan vaadittavat saatavilla olevat asiaankuuluvat tiedot.

Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

54 artikla

Siirtymäsäännökset

Jäsenvaltioiden on sallittava valmisteveron alaisten tavaroiden vastaanottaminen direktiivin 2008/118/EY 33, 34 ja 35 artiklassa säädettyjen muodollisuuksien mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2023 saakka.

Tämän direktiivin 21 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut ilmoitukset voidaan tehdä muulla tavoin kuin tietokoneistetulla järjestelmällä 13 päivään helmikuuta 2024 saakka.

55 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19–22, 25–29, 33–46, 54, 55 ja 57 artiklan noudattamiseksi tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jollei 54 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 13 päivästä helmikuuta 2023.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

56 artikla

Kumoaminen

Kumotaan 13 päivästä helmikuuta 2023 direktiivi 2008/118/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

57 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Direktiivin 1, 4, 5, 7–11, 13–15, 18, 23, 24, 30–32, 47–53, 56 ja 58 artiklaa sovelletaan 13 päivästä helmikuuta 2023.

58 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2019.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. MIKKONEN

LIITE I

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

(56 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 2008/118/EY	(EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12)
Neuvoston direktiivi 2010/12/EU	(EUVL L 50, 27.2.2010, s. 1)
Kroatian liittymissopimus	(EUVL L 112, 24.4.2012, s. 10)
Neuvoston direktiivi 2013/61/EU	(EUVL L 353, 28.12.2013, s. 5)
Neuvoston direktiivi (EU) 2019/2235	(EUVL L 336, 30.12.2019, s. 10)

B OSA

MÄÄRÄAJAT SAATTAMISELLE OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ JA SOVELTAMISPÄIVÄ

(56 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika	Soveltamispäivä
2008/118/EY	1. tammikuuta 2010	1. huhtikuuta 2010
2010/12/EU	1. tammikuuta 2011	
2013/61/EU	1. tammikuuta 2014	
(EU) 2019/2235	30. kesäkuuta 2022	1. heinäkuuta 2022

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2008/118/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	6 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	2 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	–
–	2 artiklan 4 kohta
4 artiklan johdantokappale	3 artiklan johdantokappale
4 artiklan 1–5 alakohta	3 artiklan 1–5 alakohta
4 artiklan 6 alakohta	–
4 artiklan 7 alakohta	3 artiklan 6 alakohta
4 artiklan 8 alakohta	3 artiklan 7 alakohta
–	3 artiklan 8 alakohta
4 artiklan 9–11 alakohta	3 artiklan 9–11 alakohta
–	3 artiklan 12 ja 13 alakohta
36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 14 alakohta
–	3 artiklan 15 ja 16 alakohta
5 artiklan 1 ja 2 kohta	4 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan johdantokappale	4 artiklan 3 kohdan johdantokappale
5 artiklan 3 kohdan a–e alakohta	4 artiklan 3 kohdan a–e alakohta
5 artiklan 3 kohdan f ja g alakohta	–
5 artiklan 4, 5 ja 6 kohta	4 artiklan 4, 5 ja 6 kohta
6 artikla	5 artikla
7 artiklan 1–3 kohta	6 artiklan 2–4 kohta
7 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 5 kohta
7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 6 kohta
7 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	6 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 5 kohta	–
–	6 artiklan 7 kohta
–	6 artiklan 8 kohta
–	6 artiklan 9 kohdan toinen alakohta
–	6 artiklan 10 kohta
8 artikla	7 artikla
9 artikla	8 artiklan ensimmäinen ja toinen alakohta

Direktiivi 2008/118/EY	Tämä direktiivi
–	8 artiklan kolmas alakohta
10–12 artikla	9–11 artikla
13 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	–
–	12 artiklan 2 ja 3 kohta
13 artiklan 3 kohta	12 artiklan 4 kohta
14 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
14 artiklan 4 kohta	–
14 artiklan 5 kohta	13 artiklan 4 kohta
15 ja 16 artikla	14 ja 15 artikla
17 artiklan 1 kohdan johdantokappale	16 artiklan 1 kohdan johdantokappale
17 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale	16 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale
17 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohta	16 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohta
–	16 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohta
17 artiklan 1 kohdan b alakohta	16 artiklan 1 kohdan b alakohta
–	16 artiklan 2 ja 3 kohta
17 artiklan 2 kohta	16 artiklan 4 kohta
17 artiklan 3 kohta	16 artiklan 5 kohta
18 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
–	17 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2 kohta	17 artiklan 3 kohta
18 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	17 artiklan 4 kohta
18 artiklan 4 kohta	17 artiklan 5 kohta
18 artiklan 3 kohdan toinen virke	17 artiklan 6 kohta
19 artikla	18 artikla
20 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta
20 artiklan 2 kohta	19 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
–	19 artiklan 2 kohdan c alakohta
21 artiklan 1–4 kohta	20 artiklan 1–4 kohta
21 artiklan 5 kohta	21 artiklan 1 kohta
21 artiklan 6 kohta	20 artiklan 5 kohta
21 artiklan 7 kohta	20 artiklan 6 kohta
21 artiklan 8 kohta	20 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke
–	20 artiklan 7 kohdan toinen virke
–	21 artiklan 2–5 kohta

Direktiivi 2008/118/EY	Tämä direktiivi
22 artikla	22 artiklan 1 ja 2 kohta
–	22 artiklan 3 kohta
23 artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale	23 artiklan 1 kohdan johdantokappale
23 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohta	23 artiklan 1 kohdan a alakohta
23 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohta	23 artiklan 1 kohdan b alakohta
23 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohta	23 artiklan 1 kohdan c alakohta
23 artiklan toinen kohta	23 artiklan 2 kohta
24 artikla	24 artikla
25 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
–	25 artiklan 2 kohta
25 artiklan 2 kohta	25 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
25 artiklan 3 kohta	25 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
26 artiklan 1 ja 2 kohta	26 artiklan 1 ja 2 kohta
26 artiklan 3 kohta	–
26 artiklan 4 ja 5 kohta	26 artiklan 3 ja 4 kohta
–	26 artiklan 5 kohta
27 artikla	27 artikla
28 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
28 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	28 artiklan 2 ja 3 kohta
–	28 artiklan 4 kohta
28 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	28 artiklan 5 kohta
29 artikla	29 artikla
30 artikla	30 artikla
31 artikla	31 artikla
32 artikla	32 artikla
33 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 ja 2 kohta
–	33 artiklan 3 ja 4 kohta
33 artiklan 2 kohta	33 artiklan 5 kohta
33 artiklan 3 ja 4 kohta	–
–	34 artiklan 1 ja 2 kohta
33 artiklan 5 kohta	34 artiklan 3 kohta
33 artiklan 6 kohta	37 artiklan 4 kohta
34 artiklan 1 kohta	35 artiklan 1 kohta
34 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	35 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
34 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	–
–	35 artiklan 3–8 kohta

Direktiivi 2008/118/EY	Tämä direktiivi
–	36–41 artikla
35 artikla	42 artikla
–	43 artikla
36 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	44 artiklan 1 kohta
36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 14 alakohta
36 artiklan 2–6 kohta	44 artiklan 2–6 kohta
37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	45 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
–	45 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
–	45 artiklan 2 kohta
37 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	45 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
37 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	45 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
37 artiklan 2 kohta	–
38 artikla	46 artiklan 1–4 kohta
–	46 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke
–	46 artiklan 5 kohta
39 artikla	47 artikla
40 artikla	48 artikla
41 artikla	49 artikla
42 artikla	50 artikla
–	51 artikla
43 artikla	52 artikla
44 artikla	–
–	53 ja 54 artikla
45 ja 46 artikla	–
47 artikla	56 artikla
48 artikla	55 artikla
49 artikla	57 artikla
50 artikla	58 artikla
–	Liite I
–	Liite II